

Arrest

nr. 302 400 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. HERSENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 1 januari 2000.

1.2. Verzoeker dient op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 21 maart 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 april 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent geboren in Amarghana , district Batikot, provincie Nangarhar waar u heel uw leven hebt gewoond tot uw vertrek. U belijdt de Soennitische islam. Bij aankomst in België hebt u aangegeven dat u minderjarig was. U bent verloofd en hebt geen kinderen.

Uw verre neef N. werkte als agent bij de lokale politie bij een controlepost op 10 minuten wandelen van uw huis. In de omgeving van uw dorp waren er regelmatig gevechten, maar op een nacht ongeveer 15 dagen voor uw vertrek waren er zeer hevige aanvallen van de taliban op die controleposten. Vele politiemannen stierven bij deze aanvallen. Uw neef klopte in die nacht aan bij u thuis maar uit schrik voor de situatie heeft uw familie de deur niet opengedaan. U, uw moeder en vader keken door het raam en u zag de taliban met bedekte hoofden over het kleine muurtje springen. Eén van de talibanleden schoot uw neef dood en vluchtte haastig weg. In het haastig weglopen viel de sjaal van de schutter zijn gezicht en u en uw familie herkenden die persoon als S., een dorpeling, die tevens bleek een commandant van de taliban te zijn. De volgende dag kwam de familie het lichaam van N. ophalen. Op dat moment heeft u uw oom H. verteld dat ene S.N. heeft vermoord. H. geloofde het niet en heeft u meerdere keren meegenomen naar de ouderen van het dorp om uw verhaal te delen. De volgende dag bevestigde uw moeder het verhaal aan H.. Het leger is hierop langs geweest bij het huis van S., hij was echter niet thuis. Ongeveer een week na het incident met N. ontving uw oom een brief waarin gevraagd werd waarom u S. als schuldige bij de overheid had aangegeven. Ongeveer op hetzelfde ogenblik is uw vader, nadat hij het nachtgebed was gaan bidden in de moskee, verdwenen. Niemand weet wat er gebeurd is met uw vader noch hebt u tot op het moment van het persoonlijk onderhoud nieuws ontvangen over uw vader. Na de verdwijning van uw vader zeiden uw moeder en oom, N., dat u moest vertrekken uit Afghanistan. U wou dat niet maar dan zei uw moeder en oom dat u niet kon blijven en dan bent u vertrokken uit Afghanistan nadat ze de smokkelaar gecontacteerd hadden.

U verliet Afghanistan ongeveer drie jaar geleden. U reisde doorheen Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Servië, Roemenië, Servië, Roemenië, Italië, Frankrijk om dan iets voor 2021 in België aan te komen. Op 25 oktober 2021 diende u uw aanvraag voor internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 10 januari 2022, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 22.57 jaar met een standaarddeviatie van een 1.76 jaar een goede schatting is. Dat u 17 jaar zou zijn bij aankomst in België, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde vluchtrelaas, waarbij u uw vrees linkt aan het herkennen van de talib die uw neef zou hebben doodgeschoten. Dit om onderstaande redenen.

U geeft zelf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u nooit persoonlijk bedreigd. U suggereert wél dat er na de dood van N., wel een brief en mogelijks bedreigingen zijn geweest, maar dat uw moeder of maternale oom u daar niet wilden bij betrekken en dat zij u daarover aldus geen informatie wilden geven

(CGVS, p. 12). Waarop u zich in concreto baseert om aan te nemen dat er ook nog 'andere dreigementen' waren en/of in welke vorm of op welke manier die zich voordeden, is geenszins duidelijk. Het heeft er alle schijn van dat u dit enkel veronderstelt, zonder dat u hier enige zekerheid over hebt of heeft trachten te bekomen. U geeft enkel aan dat u uw moeder en u oom over een brief hoorde praten, waarin jullie werd verweten S. als een talib te hebben aangeduid - diezelfde S. zou volgens die brief nadien zijn gedood -, niets meer en niets minder (CGVS, p. 12). Aangezien u na uw vertrek uit Afghanistan nog in contact stond met uw familieleden, u zelf intussen in veiligheid was, mag minstens worden verwacht dat u wel heel duidelijk zou hebben geïnformeerd naar die bewuste brief en mogelijke andere dreigementen die zich mogelijks hebben voorgedaan (CGVS, p. 4). U kan in dezer geen klaarheid scheppen, u heeft het enerzijds over een brief, maar maakt er zich vanaf door te stellen dat uw familie dit voor zich hield. U kan zelfs niet zeggen wanneer die brief zou zijn gekomen en/of die dan aan uw adres of die van uw familie was gericht (CGVS, p. 12). U haalt aan dat u de brief nooit met eigen ogen heeft gezien en dat wederom uw oom en moeder hierover geen informatie met u wilden delen. U weet niet waar de brief momenteel is en u weet niet hoe de brief bij uw oom is terechtgekomen (CGVS, p. 12). Het is vermeldenswaardig dat u omtrent de dreigbrief ook tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd, waaronder dat u eerst stelt dat uw oom de brief een week na het incident met N. heeft ontvangen, om daarna te vermelden dat u niet weet wanneer de brief werd ontvangen. U kan zelfs niet verduidelijken of die brief is aangekomen nog voor de vermissing van uw vader of pas nadien (CGVS, p. 13). U slaagt er evenmin in de bewuste brief neer te leggen ter staving van uw verzoek (CGVS, p. 12).

Vervolgens heeft het CGVS ook bemerkings bij uw verhaal aangaande de dood van uw neef N.. Zo stelt u dat u niet in staat was om uw neef N. te herkennen toen hij in paniek op de deur klopte, echter dat u wel in staat was om even later S. te herkennen toen die wegluchtte en zijn hoofddoek deels van zijn gezicht viel (CGVS, p. 10 & 14). Dit is bizar. U zegt dat u de deur niet opendeed omdat het nacht was, het donker was en jullie geen elektriciteit hebben. Echter was het wel mogelijk voor u en uw familie om in diezelfde moeilijke omstandigheden van op afstand de wegluchtende S. te herkennen nadat de sjaal van zijn gezicht was gegleden. Het is onmogelijk dat u in het donker van de nacht, zonder enige elektriciteit en door een gordijn naar buiten keek en in staat was om een half bedekt gezicht te onderscheiden in een zeer stressvolle situatie als u even voordien uw eigen neef - volop in paniek en op zoek naar een veilig onderkomen - niet kon herkennen (CGVS, p. 14). Deze vaststelling ondermijnt de oprechtheid van uw relaas.

Vervolgens stelt u ook dat u niet wist dat het delen van de informatie over S. zo'n grote gevolgen met zich zou meebrengen (CGVS, p. 11). U stelt dat het leger, na identificatie van de moordenaar van uw neef, bij S. is langsgeweest en hem daar niet gevonden heeft. Wie uiteindelijk het leger op de hoogte heeft gebracht van de betrokkenheid van S. bij de taliban, kan u niet toelichten. Het leger heeft volgens u geen acties ondernomen ten opzichte van diens familie, noch ten opzichte van uw familie die kon getuigen. Dit is bevreemdend aangezien ze, indien ze een onderzoek zouden hebben opgestart, toch contact zouden opnemen met de familie en de getuigen van de moord op N.. Het is niet aannemelijk dat het leger geen verdere actie onderneemt om een moord te onderzoeken, maar gewoon weggaat wanneer de verdachte niet thuis blijkt te zijn, zonder verder opvolging. Het ging hier volgens u uiteindelijk over een talibancommandant. Bovendien stelt u zelf dat uit de hierboven vermelde (dreig)brief zou zijn gebleken dat 'S. werd gedood'. Minstens zou u hierover toch meer moeten weten en zou u moeten kunnen toelichten in welke omstandigheden S. werd gedood en wie hiervoor dan verantwoordelijk was. Aangezien u zelf stelt dat het leger S. thuis niet heeft aangetroffen, zou u zichzelf toch de vraag moeten hebben gesteld wie hiervoor verantwoordelijk was en of er dan een duidelijke link was met het feit dat jullie familie hem als talib en moordenaar hebben aangeduid. Aangezien jullie S. kenden als een 'gewone' dorpeling, moeten ook de andere dorpelingen zich hierover vragen hebben gesteld, moet er in het dorp toch over S. zijn gesproken en zou er toch meer informatie voorhanden moeten zijn aangaande het uiteindelijke lot van die persoon. Dat u hierover niks weet te vertellen, kan u worden aangerekend, aangezien datgene wat er eventueel met S. is gebeurd, bepalend kan zijn voor uw eigen situatie en vrees tegenover de taliban. Blijkbaar hebben u noch uw familie op dit vlak getracht enige informatie (bv. via de dorpsouderen of andere kanalen) te bekomen. Dit is andermaal niet plausibel.

In hetzelfde verband is het ook niet geloofwaardig dat jullie, na de voorgehouden vermissing van uw vader, weinig of niets hebben ondernomen om te weten te komen wat er mogelijks met uw vader is gebeurd en/of diens verdwijning iets te maken had met de historie rond S.. U gevraagd of niemand van de dorpelingen iets heeft gemerkt aangaande de verdwijning van uw vader, antwoordt u nogal laconiek dat elk met zijn eigen werk bezig is en dat zij aldus niks hebben gemerkt (CGVS, p. 13). Dat jullie opnieuw geen enkele moeite hebben gedaan om via dorpelingen, dorpsouderen, autoriteiten, etc. iets meer te weten te komen over het lot van uw vader, minstens aan te geven dat hij op een onrustwekkende manier

was verdwenen, spreekt boekdelen en laat heel duidelijk uitschijnen dat aan uw verhaal niet het minste geloof kan worden gehecht.

Het CGVS wijst verder nog op een belangrijke tegenstrijdigheid in uw verklaringen. Hoewel u tijdens het gehoor voor de DVZ nog beweerde dat uw oom meerdere malen telefoontjes heeft ontvangen met dreigementen stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u dit nooit hebt gezegd en dat u enkel weet hebt van de brief van de taliban (CGVS, p. 13). Dit is opmerkelijk aangezien u bij DVZ hebt verklaard dat u juist omwille van deze talrijke bedreigingen hebt besloten om te vertrekken uit Afghanistan (CGVS vragenlijst, p. 2(5)). Bij de DVZ hebt u tevens verklaard dat de politie een onderzoek gestart was naar de moord op S., waarbij u tegen de politie vermeld hebt dat S. de moordenaar is van N. (CGVS vragenlijst, p. 2(5)). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u echter dat het leger langs het huis van S. was geweest en daarna niets meer heeft ondernomen (CGVS, p. 11). U hebt dus niets vermeld over een politieonderzoek, noch over het feit dat u informatie gegeven hebt over de moord op N. aan de politie, u sprak er enkel over de dorpsouderen met wie u had gepraat. Men mag verwachten dat dit wezenlijk element van uw relaas vanuit uzelf wordt aangedragen tijdens het persoonlijk onderhoud. U hebt bij DVZ duidelijk verklaard dat zowel u als S. elkaar gezien hebben op het moment van de moord op N. en dat S. op die manier wel kon weten dat u de informatie aangaande zijn identiteit hebt verleend aan de dorpelingen (CGVS vragenlijst p. 2(6)). Bij het CGVS verklaart u echter dat op het moment van de moord S. niet wist dat u hem had gezien en kon identificeren (CGVS, p. 12). U hebt bij DVZ ook nagelaten om te vertellen dat uw vader kort na de moord op N. is verdwenen en dat u niet wist waar hij op dat moment was (CGVS, p. 8). Wanneer u wordt bevraagd waarom u het niet vermeld hebt, stelt u dat ze er bij DVZ niet achter gevraagd hebben (CGVS, p. 13). Men mag verwachten dat, als u de verdwijning van uw vader relevant acht voor de door u omschreven problemen en de persoonlijke dreiging die eruit voortkomt, dat u dan ook zelf spontaan dit gegeven aanbrengt bij de DVZ. De DVZ kan u bezwaarlijk vragen stellen over zaken waarvan de dienst door u niet op de hoogte is gebracht.

Ten slotte is het nog vermeldenswaardig dat u verklaart dat uw familie, waaronder uw oom en broers nog steeds in Amarghana wonen. U bent niet op de hoogte van hun huidige situatie, echter hebt u nog geen nieuws ontvangen over het feit of de taliban uw familie nog lastig valt en of er nog nieuws is van S. en/of uw vader (CGVS, p. 13 & 15). Dat zij bovendien nog in Amarghana wonen, lijkt er eerder op te wijzen dat zij in het dorp geen problemen ondervinden, wat de waarachtigheid van uw verhaal nogmaals op de helling zet.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

U legt geen enkel document neer dat zou toelaten uw identiteit, herkomst, en/of vluchtrelaas te ondersteunen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld

geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, beryllbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard

zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>)

easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het gendeel blijkt

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. In een enig middel voert verzoeker manifeste appreciatiefout aan, in samenhang met een schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, en de samenwerkingsplicht.

Na een duiding van deze rechtsregels zet hij in zijn middel uiteen:

“6.1.2. Toekenning van de vluchtelingenstatus

6.1.2.1. De leeftijd en het relaas

29. De verwerende partij leidt uit het feit dat de verzoekende partij stelde 17 jaar te zijn bij aankomst en dat de leeftijdstest duidt op een leeftijd van +- 22 jaar met een marge van 1,7 jaar dat de verzoekende partij haar heeft willen misleiden en dat de algemene geloofwaardigheid in het gedrang komt te staan : “Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 10 januari 2022, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 22.57 jaar met een standaarddeviatie van een 1.76 jaar een goede schatting is. Dat u 17 jaar zou zijn bij aankomst in België, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”

30. Dat de verzoekende partij zelf geen besef heeft van leeftijd blijkt duidelijk uit het gehoorverslag : “Hoe oud bent u momenteel? Nu ben ik hier 23 jaar oud Wanneer bent u geboren? hier schreven ze 2001, 2001 of 2020 wat bedoel je 2020? Ze schreven dat wanneer ik hier kwam-zei ik dat ik 16 jaar oud was, daarna namen ze m .naar een medische test en zeiden ze nee je bent niet minderjarig je bent 23 jaar oud En ben je akkoord met de test die is uitgevoerd? Ik zei hen oké ik accepteer het”

31. Nochtans weet men heel duidelijk dat het belangrijkste deel van de Afghaanse bevolking niet vertrouwd is met de kalender, met geboortedata en ook cultureel is het vraagstuk van de naam verschillend van het Westen. Ook op identiteitsdocumenten kunnen om die redenen verschillende personalia worden opgenomen.

32. Afghanen zijn het niet gewoon om met documenten, met data en kalender, inclusief met geboortedata om te gaan : “Nor do people here tend to carry any formal ID with them. (...) ‘In Afghanistan you don’t need documents. You only need them on the first day when you’re registering at school.” “Ahmadshah Malgarai is a mature student at Carleton University, but just how mature is anyone’s guess. “I feel like I am in [my] 40’s,” Malgarai smiles. He can’t be any more precise because he was born in Afghanistan, where birth dates don’t have the same cultural importance as in Canada and most other countries, and

are often forgotten. "Even if you ask the older generation in Afghanistan, 'OK, what year are we in now?' they won't know," he said."

33. Op een taskara wordt in plaats van een exacte geboortedatum door gebrek aan geboorteregisters in ziekenhuizen eerder geschat hoe oud iemand op grond van zijn uiterlijk zou kunnen zijn. Die informatie wordt dan gebruikt voor het vermelden van een geboortedatum of leeftijd : "Moreover, regardless of where one was born, government officials in Afghanistan write the village, district, and province as per the Tazkera of one's male relatives (i.e., father, grandfather, uncle, brother, etc.) on the new Tazkera. However, in some electronic passports, they have written the actual birthplace of an applicant if the applicant was born inside Afghanistan. For instance, a boy was born in Kabul in 2006. His father's Tazkera was from Ghor Province. On the boy's Tazkera, his birthplace was written Ghor while in his electronic passport his birthplace has been written Kabul. Similarly, there have been cases where government officials have failed to write the correct place of birth for applicants who were born outside Afghanistan. In addition, most Afghan Tazkeras do not show exact date of birth, except for some young children who were born in major city centres, such as Kabul, and have hospital records. A Tazkera only shows how old someone was at the time of obtaining the document . In practice, however, government officials decide one's age for the Tazkera based on how old they looked at the time of their application. It is a process that involves harassment, shame, and intimidation specially for young people with lesser connections to the government officials and young female applicants. If one wishes to have an exact date or place of birth (which is often the case for refugees and asylum seekers applicants in countries like Australia), they can be asked to pay significant amounts of money to the officials to write those details on their Tazkera". Er is geen sprake van geboorteregisters – behalve in sommige grote steden, althans voor de machtsovername van 2021.

35. Men hecht aldus niet dezelfde waarde aan een geboortedatum of leeftijd als in het Westen. De middelen bestaan hiertoe niet. "Driver Akhbar does have something official—an old driver's license complete with a photo showing his now clean-shaven face bearing a long, Taliban-mandated beard—but there is no date of birth written on it. Sami, who works as translator for colleague Melinda Liu, explains that age is simply not that important and that, when asked, most Afghans will try to pass the torch on to the next person. "If you ask people, many will just tell you 'go ask that guy—I think he was born when I was'," explains Sami, who sits on the TV couch huddled against the cold in his patu—a thick blanketlike shawl that men wrap over their heads and shoulders.

36. Die culturele verschillen en moeilijkheden gelden tevens voor de verzoekende partij, die aldus legitiem kan denken de opgegeven leeftijd te hebben.

37. Verder haalt de verzoekende partij vrees te koesteren ingeval van terugkeer omdat zij de identiteit vrijgaf van de taliban die haar neef doodde.

38. Daar waar het CGVS stelt dat de verzoekende partij meer informatie zou moeten kunnen geven over de ontvangen dreigbrief, moet erop gewezen worden dat Afghanen niet dezelfde waarde hechten aan documenten als in het Westen. (zie hoger)

39. Het is in hoofde van de verzoekende partij op praktisch vlak moeilijk om informatie te vergaren over wat er na haar vertrek is gebeurd, daar de communicatie met haar familie niet verzekerd is. Haar familie kan haar enkel bereiken wanneer zij niet thuis is door het gebrek aan bereik. Men kan aldus niet verwachten dat de familie van de verzoekende partij een heel gesprek kan houden en gedetailleerd kan ingaan op de gebeurtenissen: "Heb je op dit moment nog contact met familieleden in Amarghana? Nu heb ik geen contact met hen maar wanneer ze ergens buiten gaan bellen ze mij want in mijn gebied werkt het internet niet. Wanneer was de laatste keer dat je contact had met hen? Ongeveer een maand geleden Via welk middel houden jullie contact? Wanneer ze buiten gaan en ze gaan naar sarafs de geld wisselaar ze bellen met die telefoons Met wie hebt u dan contact als ze u bellen ? Met mijn maternale .oom en mijn moeder"

40. De verzoekende partij benadrukt evenzeer dat de verwerende partij veelal subjectief oordeelt over de waarachtigheid van het relaas door te stellen dat het gebeuren, volgens haar, op die of die wijze had moeten geschieden.

41. De neef van de verzoekende partij die werd doodgeschoten werkte immers voor de Afghaanse overheid en de verzoekende partij is de identiteit van de dader, een talibancommandant en dorpeling, gaan rapporteren bij de malik die gezag heeft in het dorp. Het is daarom wel plausibel dat deze talibancommandant door dit toedoen uiteindelijk zelf werd gedood. Dat de verzoekende partij hierdoor wordt geïmponeerd is aldus mogelijk.

42. De verzoekende partij is daarom van oordeel dat de bestreden beslissing niet behoorlijk gemotiveerd is en verzoekt dat het voordeel van de twijfel haar wordt toegekend.

6.1.2.2. Vrees als terugkeerder uit Europa 43. In het arrest van 31 maart 2022 met nummer 270 813, werd het CGVS opgelegd om de invloed van de terugkeer uit het Westen te onderzoeken: « 4.4.4. (...) Gelet op voormelde landeninformatie over de situatie van Afghaanse terugkeerders uit het buitenland, wordt verzoekende partij bijgetreden in haar betoog dat haar verzoek om internationale bescherming ook vanuit

voormeld oogpunt moet worden bekeken. Er dient zorgvuldig onderzocht te worden of dit element ten gevolge van de gewijzigde Afghaanse context een feit is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. »

44. In het arrest nr. 278 900 van 13 oktober 2022 herhaalde de Raad dat de verwestering een invloed kon hebben op een risico tot vervolging. 45. Men leest op pagina 28 van het arrest nr. 273 272 van 13 oktober 2022 : “Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan de verzoekende partij: (i) het feit dat zij reeds jaren geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige haar regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten voor Europa. (ii) haar jarenlange verblijf en integratie hier in een Belgisch pleeggezin en in de Belgische samenleving. (iii) het gegeven dat zij afkomstig is uit de regio Khosh Gonbad, gelegen in het district Behsud van de Afghaanse provincie Nangarhar en (iv) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap daar zij lang genoeg uit het land is geweest om te 'verwestern' of minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen. In deze dient bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij rekening te worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden uitgevaardigd zijn zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Er dient voornamelijk rekening te worden gehouden met de informatie dat personen, die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met haar profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een (toegedichte) verwestering. Echter de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op wrede onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Daarenboven is er in hoofde van de verzoekende partij geen sprake van perceptie maar heeft zij zich daadwerkelijk westerse normen en waarden eigen gemaakt waarvan men redelijkerwijs niet van haar mag verwachten dat zij die op duurzame wijze verbergt.”

46. De verwerende partij schrijft : “ Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan. Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.”

47. De motivering volgens de welke uit geen bronnen blijkt dat terugkeerders worden mishandeld door taliban en dat “als dit het geval was geweest” instellingen of organisaties dit zouden hebben gemeld terwijl men weet dat de toegang tot informatiebronnen verhinderd wordt (zie infra 6.2.3.) kan niet worden bijgetreden.

48. De verwerende partij kan evenmin worden gevolgd wanneer zij aangeeft dat er in hoofde van de verzoekende partij geen concrete elementen bestaan die een vrees kunnen verantwoorden : “In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

49. De verzoekende partij handelt nochtans tegen de wetten van de sharia, die strikt worden toegepast, in door om te gaan met Westelingen, en bij terugkeer afkomstig te zijn uit het Westen. Simpelweg op grond van die twee eenvoudige en gemakkelijk waarneembare elementen, blijken aldus persoonlijke elementen die een gegronde vrees tot vervolging – en bijgevolg de toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de vreemdelingenwet – staven.

50. Men moet niet uit het oog verliezen dat de verzoekende partij iets voor 2021 in België toekwam, en hier aldus minstens 2,5 jaar verblijft.^{23 51}. Taliban hebben aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat hun rechtbank over hun lot zou beslissen: “Dans une déclaration au journal autrichien Kronen Zeitung, Zabihullah Mujahid, l'une des plus importantes voix des Taliban à Kaboul, a déclaré que les Afghans déboutés du droit d'asile en Europe et expulsés vers l'Afghanistan seraient traduits en justice. Zabihullah Mujahid, l'une des plus importantes voix des Taliban, à Kaboul, a déclaré, lundi 30 août, au journal autrichien Kronen Zeitung, que les Afghans dont les demandes d'asile ont été rejetées "seraient traduits en justice" à leur retour dans le pays. "Le tribunal devra alors décider comment procéder avec eux"(...).”

52. Dat de rechtbank en het rechtssysteem der Taliban niet de nodige waarborgen kan bieden aan de terugkeerders zal niemand verbazen. In die zin : “On 23 September 2021, the Associated Press (AP) cited its interview with Mullah Nooruddin Turabi, one of the founders of the Taliban who acted as justice minister and head of the Ministry of Propagation of Virtue and Prevention of Vice during the Taliban’s previous rule. The AP reported that the Taliban ‘... will once again carry out executions and amputations of hands, though perhaps not in public.’ The AP added that Turabi: ‘... dismissed outrage over the Taliban’s executions in the past, which sometimes took place in front of crowds at a stadium, and he warned the world against interfering with Afghanistan’s new rulers. “Everyone criticized us for the punishments in the stadium, but we have never said anything about their laws and their punishments,” Turabi told The Associated Press, speaking in Kabul. “No one will tell us what our laws should be. We will follow Islam and we will make our laws on the Quran” According to Turabi, ‘... judges – including women – would adjudicate cases, but the foundation of Afghanistan’s laws will be the Quran. He said the same punishments [as under the previous regime] would be revived. “Cutting off of hands is very necessary for security,” he said, saying it had a deterrent effect. He said the Cabinet was studying whether to do punishments in public and will “develop a policy.”’ However, he added that ‘... if punishments are made public, then people may be allowed to video or take photos to spread the deterrent effect.’ The AP report added: ‘In recent days in Kabul, Taliban fighters have revived a punishment they commonly used in the past – public shaming of men accused of small-time theft. ‘On at least two occasions in the last week, Kabul men have been packed into the back of a pickup truck, their hands tied, and were paraded around to humiliate them. In one case, their faces were painted to identify them as thieves. In the other, stale bread was hung from their necks or stuffed in their mouth. It wasn’t immediately clear what their crimes were.’”

53. Daarbij wordt een strikte toepassing van de sharia vereist van de rechters : “In November 2022, the Taliban ordered judges in the country to fully impose their interpretation of Sharia Law, which experts fear will lead to a further deterioration of human rights in Afghanistan. Following a visit to the country in November 2022, Richard Bennett, UN Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, concluded that “the country continues to experience a serious crisis and urgent action is needed from all parties to avert a further deterioration of the situation.”

54. NANSEN bevestigt immers dat Afghanen die terugkeren naar Afghanistan worden beschouwd als “ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders” die door hun “gewijzigde politieke overtuiging en

houding ten aanzien van de religie” die hen wordt toegeschreven vallen onder artikel 48/3, §5 van de vreemdelingenwet : “Ten eerste tonen verschillende bronnen aan dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders.⁷⁸ Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Volgens F. Stahlmann (2019) zijn mensen die bij de ‘ongelovige bezetters’ bescherming vragen in de ogen van de Taliban overgelopen naar de andere kant en worden zij beschouwd als ‘kafirs’. De studie verwijst onder andere naar twee gevallen waar in dreigbrieven verwezen werd naar de landen in Europa waar de terugkeerders asiel hadden aangevraagd. Terugkeerders zijn in contact geweest met de vijand, waardoor emigratie naar Europa door de Taliban wordt gezien als een daad van politieke oppositie. Dit brengt hen in “deadly danger”. Een van de geïnterviewde kinderen in het onderzoek van de Refugee Support Network zei bijvoorbeeld het volgende: “If you have lived in Europe, you are not considered an Afghan. You are not a Muslim anymore. You are an infidel (kafir) and you have to be killed. In een recente video bevestigde de Taliban hun positie tegenover Westerse ideologieën door te zeggen dat “the Deviants are those who are trained in the poisonous deviant beliefs of atheism, communism, secularism, democracy and other satanic western and disbelieving ideologies in order to mislead the Muslims with their deviant ideologies”.”

55. In dezelfde zin, het EASO-rapport van 2 september 2020 : “ In their December 2019 report, UNHCR quoted F. Stahlmann who concluded that: ‘The fact of having been in Europe is enough to be targeted by the Taliban. From the Taliban’s point of view, Afghans who risked their lives to ask the “infidel occupiers” for protection “clearly defected to the other side.” They are not only accused of being infidels, but also of being spies and traitors.’ In an online event organized by the ACCORD in May 2020, Stahlmann noted that in relation to the Taliban, the accusation of being an unbeliever may have two meanings, religious and political. The latter could imply a person who was in contact with their perceived enemy. According to Stahlmann, emigration to Europe is seen as an act of political opposition by the Taliban. All those seen as the opponents could be declared apostates, spies or foreigners, which could bring them to a deadly danger. Two deportees from Australia have been previously killed by the Taliban on the ground of being in an infidel country. In 2016, RSN reported on a young returnee from Norway killed by the Taliban. In their annual report covering 2019, Amnesty International stated that ‘[u]pon their return, many Afghans were exposed to renewed threats and violence from armed groups and local militias they had sought to escape’, without providing further details. According to Friederike Sstahlmann, returnees from Europe could be betrayed to the Taliban also in big cities Kabul, Herat, Mazar-e Sharif and Jalalabad and the risk [informal translation] ‘is really based only on the escape [to Europe]’”

56. Op 11 februari 2022, besloot het Federaal Australisch Hof dat de terugkeer als asielzoeker uit Australië een risico tot ernstige schade inhield : “The federal court heard EGZ17 “faces a real risk of serious and significant harm ... including death, torture, cruel, inhuman and degrading treatment at the hands of the Taliban and other extremist groups on the basis of his religion, ethnicity, political opinion and membership of a social group, as a Hazara, a Shia Muslim and as a returnee asylum seeker from Australia”.”

57. Hieruit blijkt aldus voldoende dat de verzoekende partij risico op vervolging, doch minstens op ernstige schade, loopt ingeval zij op heden zou terugkeren naar Afghanistan. Conform artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet is het net dat actueel risico op het moment van het nemen van de beslissing dat moet worden beoordeeld.

58. De verwerende partij heeft nochtans geen onderzoek gevoerd ondanks het lange verblijf in het rijk.

59. De verwerende partij duidt onterecht dat de verzoekende partij geen individuele elementen naar voor heeft gebracht waaruit haar vrees tot vervolging zou blijken.

60. Door hier geen rekening mee te houden heeft de verwerende partij een inbreuk gepleegd op artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet evenals op de zorgvuldigheidsplicht.

61. De verwerende partij faalde in haar motivatieplicht, in de naleving van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet. 62. Ingeval van terugkeer kent de verzoekende partij een werkelijk risico tot vervolging doch minstens op ernstige schade zodat zij de voorwaarden bekleedt ter toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en ondergeschikt van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ondergeschikt, hoort de bestreden beslissing minstens te worden vernietigd en voor verder onderzoek op dit vlak te worden teruggestuurd naar het CGVS.

6.1.3. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

6.1.3.1. Persoonlijke omstandigheden 63. Op de grond van de motieven uiteengezet onder

6.2.2 blijkt, ondergeschikt, minstens een risico op ernstige schade die de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verantwoordt, te worden aangenomen.

6.1.3.2. Algemene situatie

6.1.3.2.1. Geweld

1. Op 31 maart 2022³⁰, gaf Uw Raad aan dat de verwerende partij – zich beroepende op de COI-focus van januari 2022 – (betrouwbare) bronnen ontbrak om haar onderzoek over de veiligheidssituatie in Afghanistan te staven. Nochtans stelt de verwerende partij, zonder meer uitklaringen, nu over voldoende bronnen te beschikken om te kunnen concluderen dat de situatie in Afghanistan geen risico inhoudt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet: “De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporten zij over de gebeurtenissen en incidenten. Er dan kan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er een sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

2. Nu het helemaal niet duidelijk is waarop de verwerende partij staft om tot dergelijke conclusie te komen zodat zij niet beantwoordt aan de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht en de samenwerkingsplicht. Uit de bronnen die zij wel aanhaalt komt deze volatiele en onrustige situatie in Afghanistan namelijk steeds weer op de voorgrond.

3. In de COI-focus van januari 2022 net te lezen dat dergelijke bronnen niet voorhanden waren. Het verbaast dat de verwerende partij sedert het arrest van 31 maart 2022 uitgesproken door Uw Raad plots wel over dergelijke bronnen zou beschikken, die zij immers niet opsomt.

4. Ter herinnering werd in de COI-focus van januari 2022 vermeld dat de studie begin december 2021 werd stopgezet en dat het CGVS zelf veel moeilijkheden kende om bronnen te treffen.

In het arrest van 31 maart 2022 met nummer 270 813 bevestigde de Raad immers dat de COI-focus gebrekkig is evenals dat deze niet toekomstgericht kon worden gebruikt :

“4.4.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat in het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 aangegeven wordt dat er een groot gebrek aan informatie is over de situatie in het land en over de bedoelingen van de taliban. Het rapport geeft duidelijk aan dat Afghanistan zich in een overgangperiode bevindt en de situatie zeer onstabiel blijft (EASO COI Afghanistan januari 2022, p. 9). Het rapport benadrukt dat het, wegens beperkte onderzoeksmogelijkheden, slechts voorlopige bevindingen bevat over de wijze waarop de taliban zich hebben gemanifesteerd sinds de machtsovername in Kaboel en dat er verder niet wordt geanalyseerd of deze bevindingen representatief zijn voor de bedoelingen van de leiding van de taliban, noch voor de toekomst. Voorts geeft het rapport ook aan dat om deze reden de aangetoonde veiligheidsincidenten en -trends niet als een exhaustieve beschrijving van de huidige situatie mogen beschouwd worden. Verder valt te lezen dat een groot aantal internationale en lokale journalisten geëvacueerd of gevlucht zijn en dat media en journalisten die in Afghanistan actief gebleven zijn, zich ondertussen aan de nieuwe werkomstandigheden onder het taliban-regime zouden aangepast hebben waardoor de beschikbaarheid van bronnen ter plaatse en relevant open bronnenmateriaal zeer beperkt is. Vooral de verslaggeving over gebeurtenissen in andere gebieden dan Kaboel was schaars (ibid, p.9-10). In haar aanvullende nota benadrukt de verzoekende partij terecht dat uit het EASO “COI Afghanistan” rapport blijkt dat bovendien een aantal belangrijke bronnen gestopt zijn met het publiceren of bijwerken van (openbaar) materiaal dat voorheen van belang was voor het opstellen van rapporten over Afghanistan, zoals: Reports on protection of civilians in armed conflict by the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Report of the Office of the High Commissioner of Human Rights (OHCHR) en United States Department of Defense’s (USDOD) Reports on Enhancing Security and Stability in Afghanistan. The Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) is ook een bron die vaak gebruikt

werd door EASO bij het opstellen van eerdere COI-rapporten. ACLED gaat weliswaar door met het coderen van gebeurtenissen, maar ondervindt toenemende moeilijkheden bij het vinden van bronmateriaal. De Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) legde op 18 september 2021 een verklaring af waarin de leden aangaven dat ze hun functie niet konden uitoefenen omdat alle kantoren door taliban-strijders "bezet" waren. Voorts, verklaarde de AIHRC dat zij belemmerd werd in de uitoefening van haar taken omdat zij er weinig vertrouwen in had dat de defactoregering het mandaat van de AIHRC of de vrouwelijke personeelsleden zou respecteren (ibid, p.11).” “

4.4.17. (...)In de EASO Country Guidance Afghanistan van november 2021, gebaseerd op landeninformatie met betrekking tot gebeurtenissen die plaatsvonden tot en met 31 augustus 2021, werd dan ook gesteld dat het om die reden niet mogelijk was om de situatie in Afghanistan te beoordelen in het licht van de beschermingsnoden gesteld in artikel 15 (c) van richtlijn 2011/95/EU en dat de veiligheidssituatie steeds moet worden beoordeeld op basis van de meest up-to-date informatie. (“At the time of writing it is not considered feasible to assess situation in Afghanistan in terms of protection needs art. 15 (c) QD.” (...)“Changes in conflict dynamics are very recent and situation remains unstable. Security situation should always be assessed in light of most up-to-date information.”, p. 106). De meest recente landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan waarop de verwerende partij zich steunt, is het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022, dat werd bijgehouden tot 8 december 2021 (p.8). Meer recente landeninformatie over de veiligheidssituatie, met name over de eerste maanden in het jaar 2022, ligt niet voor. In het licht van deze informatie laat de verwerende partij na te verduidelijken welke factoren in periode van 31 augustus 2021 tot 8 december 2021 doorslaggevend geweest zijn in haar oordeel dat situatie voldoende gestabiliseerd is om een prospectieve beoordeling te kunnen maken in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dit klemmt des te meer nu in het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 sterk de nadruk wordt gelegd op de beperkingen om betrouwbare en actuele informatie te bekomen, onder meer omdat veel bronnen zijn weggefallen (p.8-11). De Raad is dan ook niet overtuigd dat er heden voldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt over de algemene situatie in Afghanistan om met voldoende zekerheid tot een gedegen beoordeling te kunnen komen in het licht van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt.67).”

5. De UNHCR gaf in 2022 aan dat men betrouwbare bronnen ontbrak, dat de media door taliban werd vergrendeld en dat het dus heel moeilijk is om de situatie werkelijk in te schatten : “The current situation in Afghanistan poses a number of obstacles to the gathering of comprehensive information concerning the human rights situation in different parts of the country. Such obstacles include: Constraints on Afghan media organizations: According to the Afghanistan National Association of Journalists, since the Taliban takeover 70 per cent of Afghan media outlets have stopped working, due to a combination of financial difficulties and threats and intimidation, violence and even killings. In addition, the Taliban are reported to have imposed wide-ranging restrictions on freedom of the media, with some of the new directives so broadly formulated that journalists are self-censoring for fear of transgressing the rules. A number of Afghan journalists have been arbitrarily detained and mistreated in other ways. Inability of the Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) to carry out its functions: The AIHRC reported in September 2021 that all its buildings have been occupied by the Taliban. This situation coupled with fear of persecution among its staff have rendered the AIHRC unable to fulfil its mandate under the Constitution to protect and monitor human rights in Afghanistan.²¹ Limitations on human rights monitoring: The Protection Cluster in Afghanistan has identified wideranging challenges to human rights monitoring. In addition to impediments relating to monitoring the human rights of the Afghan population more broadly, a number of challenges specifically relate to monitoring the human rights situation of women and girls: a. Since the imposition of discriminatory restrictions on the right to work , the absence of female staff engaged in community-based protection monitoring hampers data collection in relation to the specific situation of women; b. Due to concerns about data collection on gender-based violence (GBV), as well as the recording and storage of such data, limited real-time information is available on GBV; c. Confronted with the impact of the rapidly worsening humanitarian crisis, respondents to protection surveys in rural communities often cite daily survival needs as their most immediate challenge. Their overriding sense of desperation impedes detail and accuracy with respect to the human rights violations that they face. As a result, human rights violations, including restrictions on the rights of women and girls, are difficult to monitor.”

6. De verwerende partij toont in haar beslissing niet aan dat de situatie vandaag anders is en dat er verschoond is aan het gebrek van betrouwbare bronnen, zelfs met gebruik van de nieuwe EUAA die is uitgekomen in januari 2023. Het is immers zo dat zowel Asyls haar maandelijks publicaties als ACLED – een bron die op de voorgrond werd gezet in het arrest van 31 maart 2023 – haar wekelijkse publicaties over de incidenten in Afghanistan hebben stopgezet sedert december 2022.

7. De EUAA van januari 2023 die de verwerende partij als meest recente bron aankaart is verre van actueel. Zo leest men dat gebeurtenissen na 30 juni 2022 niet in acht genomen worden, hetzij een half

jaar voor de publicatie van de EUAA : 33 UNHCR, “Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan”, “The following assessment is based on the EUAA COI report on the security situation in Afghanistan, published in August 2022 concerning the reference period 15 August 2021 – 30 June 2022 [Security 2022] as well as the COI query on major developments in the period 1 July – 31 October 2022 [COI Update 2022]. Background information from 2021 regarding the security situation is also taken into account. Events taking place after 30 June 2022 are not taken into account in the common analysis.”

8. Amper 1 maand, na deze meest “recente” bron die verkeerdelijk besluiten trekt op basis van de ACLED-publicaties die later zullen worden besproken, hebben de Verenigde Naties in februari 2023 een volledig ander besluit getrokken over de actuele situatie in Afghanistan. Daar is er geen sprake van vermindering van het geweld maar van een toename van het geweld en van de burgerslachtoffers ten aanzien van de periode 2021-2022 : “Between 14 November and 31 January, there was an increase in the overall number of conflict-related security incidents and civilian casualties compared with the same period in 2021–2022. The United Nations recorded 1,201 security-related incidents, a 10 per cent increase from the 1,088 incidents recorded during the same period in 2021–2022. Available data indicated that armed clashes had decreased by 35 per cent, from 81 to 52 incidents; airstrikes had risen by 100 per cent, from 1 to 2; detonations from improvised explosive devices had increased by 7 per cent, from 52 to 56; and assassinations had decreased by 24 per cent, from 77 to 58. The economic and humanitarian situation continued to deteriorate, resulting in an increase in crime - related security incidents. The western, southern and eastern regions accounted for 58 per cent of all recorded incidents, with Helmand, Herat, Kandahar, Kabul and Nangarhar being the most affected provinces.”³⁵ 9. Sedert de machtswissel van augustus 2021 trekt de UNHCR aan de alarmbel en benadrukt deze dat een (gedwongen) terugkeer naar Afghanistan de terugkeerder blootstelt aan onherstelbare schade. “As the situation in Afghanistan is volatile and may remain uncertain for some time to come, coupled with a largescale humanitarian emergency in the country, UNHCR continues to call on States to suspend the forcible return of nationals and former habitual residents of Afghanistan, including those who have had their asylum claims rejected. The bar on forcible return serves as a minimum standard and needs to remain in place until such time as the security, rule of law, and human rights situation in Afghanistan has significantly improved to permit a safe and dignified return of those determined not to be in need of international protection. In line with the commitment by UN Member States under the Global Refugee Forum to the equitable sharing of responsibility for international refugee protection, UNHCR also considers that it would not be appropriate to return forcibly nationals or former habitual residents of Afghanistan to countries in the region, since countries such as Iran and Pakistan currently host large numbers of Afghans and have for decades generously hosted the vast majority of the total global number of Afghan refugees.”

10. De UNHCR dringt aan op het feit dat wanneer een Staat beslist dat de Afgaanse verzoeker geen vluchtelingenstatus kan worden toegekend, het onmogelijk is om een beslissing van weigering van de subsidiaire bescherming te nemen: “Given current uncertainties including disregard for the rule of law, the fear and uncertainties related to authoritarian governance, and the lack of comprehensive information about the human rights situation in Afghanistan as outlined above, in UNHCR’s assessment it is not currently possible to issue comprehensive guidance on the international protection needs of people fleeing Afghanistan. While UNHCR considers that in many cases it will be possible to establish, based on the profile of the applicant and the evidence available to date about the situation in Afghanistan, that the applicant is a refugee within the terms of the 1951 Convention, the reverse does not hold true. UNHCR considers that presently it is not possible to determine with the requisite degree of certainty that an Afghan asylumseeker is not in need of international refugee protection. For this reason, UNHCR calls on States to suspend the issuance of decisions to individual applicants in all cases where it cannot be determined that the person in question is a refugee within the meaning of the 1951 Convention. The suspension should remain in place until such time as the situation in Afghanistan has stabilized and reliable information about the security and human rights situation is available to make a full assessment of the need to grant refugee status to individual applicants.”

11. Men ziet dus niet op welke grond het CGVS zich op heden kan baseren om te stellen dat er geen willekeurig geweld is terwijl internationale organisaties zich meer dan ooit zorgen baren over de situatie in Afghanistan sedert de machtswissel en dat de toegang tot betrouwbare bronnen nog steeds ernstig verhinderd is.

12. Daarbovenop leest men in het Asylverslag van juni 2022³⁸ – men herinnert eraan dat de EUAA van januari 2023 het niet verder reikt dan incidenten tot juni 2022 – dat burgers net het slachtoffer zijn van de repressie der Taliban, conflicten en veiligheidsincidenten : “UNOCHR, Oral update on Afghanistan Statement by Michelle Bachelet, UN High Commissioner for Human Rights, 15 June 2022 “Afghan women are rapidly facing the worst-case scenario many feared. While Afghanistan has ratified a number of international treaties including the Convention on Elimination of All Forms of Discrimination Against Women, the de facto authorities remain far from complying with those international obligations, in both

policy and practice, to respect and protect the rights of women and girls. [...] During my visit, I recognised the significance of the general amnesty granted to the former officials of the former Government and members of the security forces, as an important step towards reconciliation after so many decades of war. I am however concerned that the Human Rights Service of the UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) continues to receive credible reports of arbitrary arrests and detention, ill-treatment and extrajudicial killings – particularly of persons associated with the former government and its institutions. [...] UNAMA also continues to record the impact of attacks on civilians. In April alone, a spate of improvised explosive devices attacks resulted in civilians being killed and injured at schools, places of worship, markets and while on public transportation. Ethnic and religious minorities have also been directly attacked. I remind the de facto authorities of their responsibility to protect all Afghans subject to their control. I also remain concerned about the information received of alleged human rights violations and abuses against civilians in the northern provinces, including Panjshir, which have recently seen clashes between the de facto security forces and fighters affiliated with the National Resistance Front. There are serious allegations, which require verification, that civilians have been exposed to violations of international human rights law and international humanitarian law, including arbitrary arrests, extrajudicial killings, and torture. I call upon both parties to this conflict to observe restraint and to fully respect international human rights law and applicable international humanitarian law.” (...) AVA, Gunmen shoot airport workers in Balkh, 13 June 2022 “Gunmen opened fire on a vehicle carrying airport workers in Afghanistan’s northern Balkh province on Sunday, killing two of them and wounding six more, police said. Afghan Voice Agency(AVA)_Monitoring, The attack happened as the victims were travelling from Mazar-i-Sharif International Airport to the city center. Asif Waziri, a spokesman for Balkh police, said that the attack happened around 3:00p.m. in PD 10 of the provincial capital Mazar-i-Sharif. There was no immediate claim of responsibility for the attack.” (...) Pajhwok, 15 people killed, 4 injured in Afghanistan last week, 11 June 2022 “Nineteen people were killed and injured in Afghanistan last week, while views expressed by different countries and international organizations regarding Afghanistan showed that the country was still under their focus. [...] Last week, 15 people were killed and four others were injured in Afghanistan last week. According to reports one civilian, five security personnel were killed and another civilian was injured in a roadside blast in Kandahar province last week. The landmine was planted in the past. A man was also killed as a result of a blast in Kunduz province. According to local sources, unknown gunmen killed two persons in Baghlan and Kunduz provinces while bodies of three persons were recovered in Baghlan last week. Reports showed Pakistani forces shot dead a man in the Angor Ada area when the slain person wanted to cross the Durand Line into Pakistan. One person was killed and another injured as a result of a violent dispute between two families in Uruzgan province. In Nangahrar, security forces killed one person over alleged robbery and injured two others. [...] According to weekly Pajhwok reports, last week six people were killed and four others injured in Afghanistan.” Al Jazeera, Minibus bomb attack kills four in Afghan capital: Police, 11 June 2022 “A bomb blast on a minibus killed at least four people and injured several others in the Afghan capital Kabul, police said. The explosion on Saturday occurred in the eastern Bagrami district of the city, according to Afghanistan’s TOLONews network, and is the latest in a series of deadly blasts that have rocked Afghanistan in recent months. [...] Police spokesman Khalid Zadrán said a team of Taliban security personnel had been deployed to the area to investigate the bombing of the minibus, which had caught fire. No group has so far claimed responsibility for the blast that occurred in an area mainly inhabited by members of the Sunni Pashtun community. Bomb attacks have increased recently in Afghanistan, as the Taliban marks almost a year since seizing power in August 2021.”

13. In dezelfde zin : “Human rights abuses have only grown since the Taliban took over. They have overseen the public executions of dozens of people, an increase in threats against journalists and activists, a decline in girls attending school, and a tightening of restrictions on women, among other abuses.”

14. De VN en de Europese Unie hebben in mei 2022 allebei de aanslagen, de dood en de mishandeling van burgers veroordeeld : “On May 3, the United Nations Security Council (UNSC) condemned “in the strongest terms” the continued heinous terrorist attacks targeting civilians in Afghanistan, reports Xinhua. “The members of the Security Council reaffirmed that terrorism in all its forms and manifestations constitutes one of the most serious threats to international peace and security,” said the statement. (...) The European Union (EU) Ambassador to Afghanistan, Andreas von Brand, expressed concerns over the reports of killings of civilians and mistreatment in Panjshir, reports Tolo News on May 11. “Concerned by reports of killings of civilians and mistreatment in Panjshir. We mourn the innocent loss of life,” Ambassador von Brand said. “Once more, the situation underlines the need for overdue inclusive solutions in governing Afghanistan.” However, the Islamic Emirate denied the allegations of civilian casualties. “We don’t allow anyone to cause insecurity in the country. We seriously deny the allegations about the civilian casualties,” said Bilal Karimi, deputy spokesman of the Islamic Emirate”⁴⁰ 15. Voorbeelden van incidenten waarbij burgers werden getroffen in mei en juni 2022 : “On May14, the Taliban fighters shot dead three civilians in Andarab District of Baghlan Province, reports Hasth-eSubh. (...) On May 29, unidentified

gunmen killed a civilian and injured his brother in the Ghor Province, reports Hasth-e-Subh (...) On June 11, four civilians were killed in a bomb explosion on a minibus killed in Bagrami District of Kabul Province, reports Tolo News. Later, Islamic State-Khorasan Province (IS-KP) claimed responsibility for the incident adds TRAC. (...) On June 12, two civilians were killed when unidentified gunmen attacked a vehicle ferrying Mawlana Jalaluddin Mohammad Balkhi Airport's staff members in PD10 of Mazar-e Sharif city, the provincial capital of Balkh, reports the Twitter handle of Reportedly. Six others were injured in the incident. Later, Islamic State-Khorasan Province (IS-KP) claimed responsibility for the incident adds Site Intelligence group. (...) On June 12, four civilians are injured when a roadside bomb exploded near a money exchange market, in the 3rd district of Kunduz city in Kunduz Province, reports Hasth-e-Subh. (...) On June 20, the Taliban fighters killed a civilian who was the resident of Khoshgunbad area of Jalalabad city, the provincial capital of Nangarhar province, reports the Facebook Page of Spinghar Nangarhar News. (...) The dead body of a civilian, Qari Fazlullah, was recovered in Khalis Familo area of Jalalabad city, the provincial capital of Nangarhar province, reports the Facebook Page of Spinghar Nangarhar News on June 22. The deceased was a follower of Ahl-i Hadith and a native of Kunar Province and currently residing in the city. (...) On June 26, the Taliban Fighters killed two civilians, including a former soldier, in the middle of Police District 7 and Police District 8 and in the Chaharbagh area of Kandahar city, the provincial capital of Kandahar, reports Hasht-E Subh.”⁴¹

16. De USA komen evenzeer tot het besluit dat de burgers het slachtoffer zijn van de Taliban en van IS : “i. Taliban Following the withdrawal of U.S. and NATO troops and collapse of the Afghan military, armed conflict continues in Afghanistan as the Taliban attempts to impose their rule across the country.[20] Taliban forces have clashed with remaining resistance fighters in Panjshir Province [21] and unknown and little-known groups, including “Anonymous Fighters” and “Turkistan Freedom Tigers,” have targeted Taliban forces, notably in Jowzjan and Takhar provinces.[22] Despite their pledge not to do so, reports indicate that the Taliban are targeting old adversaries including former Afghan police and military personnel, increasing the potential for escalating armed conflict.[23] General instability in the country, including instability caused by an economic crisis, increases the difficulty of establishing security and thwarting the rise of further extremism.[24] The Taliban appear committed to maintaining its methods of warfare that have taken a heavy toll on civilians, including retaining a contingent of trained suicide bombers, as central to its combat and political strategy.[25] Though the Taliban pledged to not allow al-Qaida to “threaten the security of the United States and its allies” from Afghan soil, veteran Taliban leaders with deep relationships with al-Qaida organizers have returned to positions of power, raising concern that the Taliban will once again create a safe space for global jihadists.[26] The Taliban have announced the appointment to positions of power members of the Haqqani family, known for operating a brutal terrorist network during the Taliban insurgency,[27] and veteran Taliban leaders with ties to al-Qaida.[28] ii. Islamic State-Khorasan The threat of ISIS-K is growing, with increasing risk to civilians. The Department of State designated ISIS-K as a “foreign terrorist organization” in January 2016, and U.S. forces engaged in significant operations to reduce its numbers and to reclaim the small swaths of territory that it held.[29] The Taliban have long engaged in efforts to eradicate the organization, and they continue to fight a renewed ISIS-K insurgency, frequently resulting in suicide attack outside Kabul airport, and has been behind some of the deadliest operations against Afghan civilians.[31] A feature of ISIS-K's attacks is large-scale IED and suicide bombings of Hazara Shia mosques and gatherings, which are dramatically increasing sectarian violence in Afghanistan.[32] United Nations Special Representative for Afghanistan, Deborah Lyons, indicated that the Taliban have been unable to stem the expansion of ISIS-K, and that it now appears to be present in nearly all provinces.[33] As of November 17, 2021, she stated that the number of attacks attributed to ISIS-K has increased significantly from 60 last year to 334 this year.[34] The Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), a non-profit data collection, analysis, and crisis mapping project, reports multiple recent attacks by ISIS-K during the months of October and November 2021, including engagements with the Taliban and targeting of civilians.[35] “

17. Men telde door het conflict op 15 maart 2022, 3.400.000 intern ontheemden uit 33 van de 34 provincies : “As of March 15, 2022, UNHCR reported there were approximately 3.4 million conflict-induced IDPs in Afghanistan—with 736,889 of those added in 2021.[52] The United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (UNOCHA) noted that these IDPs are from 33 out of the 34 provinces in Afghanistan, and 79 percent of those added in 2021 are women and children.[53] UNOCHA further stated, “[i]nadequate shelter, food insecurity, insufficient access to sanitation and health facilities, as well as a lack of protection, often result in precarious living conditions that jeopardizes the well-being and dignity of affected families.” [54] Reports reflect that the Taliban exacerbated the IDP problem by forcing thousands of people from their homes, including Hazaras as well as former government officials, and redistributing their property to Taliban supporters.[55] “⁴³

18. Net als de EUAA van januari 2023, ontfermde de EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022 (284 pagina's) enkel over veiligheidsincidenten tot 30 juni 2022.

19. In november 2022 kaarten de Verenigde Naties het volgende aan : “In a November 2022 speech to ambassadors in New York, Csaba Kőrösi, President of the UN General Assembly, said, “Organized crime and terrorist organizations are thriving once again. Afghanistan is facing complex and interlinked challenges that the Taliban have shown they cannot– or would not– solve.”⁴⁵ 20. De website van ACLED somde tot december 2022 veiligheidsincidenten op in Afghanistan maar heeft haar bijna wekelijkse publicaties plots stopgezet. ACLED was de bron die werd gebruikt door EUAA om haar onderzoek te plegen naar veiligheidsincidenten (zie EUAA augustus 2022 met inachtneming van veiligheidsincidenten tot juni 2022, waarop de COI-focus van september 2022 van het CGVS is gebaseerd, evenals de EUAA van januari 2023). Het gaat dus om een belangrijke bron die niet verder beschikbaar is. Doch, waarschuwde ACLED nog voor een toename van de veiligheidsincidenten: a. Week van 26 november tot 7 december 2022 : “In Afghanistan, the deadliest incident of the last week took place in Aybak city in Samangan province as armed men killed at least 20 people in a religious school. The National Liberation Front of Afghanistan allegedly claimed responsibility for the attack, stating that the school was used by the Taliban forces as a military base and the targets were from the Taliban (Facebook @aazadagan, 30 November 2022). However, many sources, including the United Nations, claimed that the killed were civilians, including children (UN, 1 December 2022). Two other attacks took place in Kabul city targeting high profile politicians. On 2 December, at least two suicide bombers attempted to assassinate the former prime minister Gulbuddin Hekmatyar during the Friday prayers, but they were killed by his security guards as he escaped unharmed (VOA, 2 December 2022). On the same day, IS militants attacked the convoy of the Pakistan embassy, injuring a guard of the chargé d'affaires. This is the second time IS targets diplomatic missions this year, as an attack in September killed two Russian embassy workers.” Van 11 november tot 26 november 2022 : “Last week in South Asia and Afghanistan, Pakistani forces and the Taliban clashed along the Pakistan-Afghanistan border for the second consecutive week, as anti-Taliban groups continued to target the Taliban in Afghanistan. Meanwhile, at least nine Hazara people were killed during a Taliban operation in Daykundi province. In Pakistan, militants continued to clash with security forces in Khyber Pakhtunkhwa and Balochistan. In India, a deadly clash erupted between police and civilians over an internal boundary dispute in the North Eastern Region, while militants and Naxal-Maoist rebels clashed with security forces in Jammu and Kashmir (J&K) and the Red Corridor, respectively. In Bangladesh, clashes continued between the Awami League and the Bangladesh Nationalist Party (BNP) and between rival factions of both parties. In Nepal, election-related violence increased in the run-up to and during the general elections, which were held on 20 November. Taliban and Pakistani forces continued to engage in shelling across the Afghanistan–Pakistan border last week. On 20 November, shelling resulted in over a dozen casualties among the civilians and security forces of both countries, including at least two reported fatalities. The clashes have been linked to ongoing land disputes along the border (Dawn, 20 November 2022). Following the clashes, Taliban officials announced the appointment of a delegation to discuss the issue with Pakistan officials (TOLO News, 21 November 2022). Elsewhere in Afghanistan, anti-Taliban groups engaged in multiple clashes with Taliban forces last week. The National Resistance Front launched a number of deadly attacks on Taliban forces in Takhar province, while the Afghanistan Freedom Front also reportedly killed two Taliban members during an attack in Kandahar city. Separately, in Daykundi province, the Taliban killed at least nine people during an operation responding to a land dispute between Hazara tribal groups in Nili city. While the Taliban claimed that those killed during the operation were armed men involved in the land dispute (Rukhshana News, 26 November 2022), other reports suggest that they were civilians and included children (Twitter @UNICEFafg, 25 November 2022). Local sources also claimed that Taliban forces escalated tensions between the tribes by killing a person mediating between the disputing families and the Taliban (Etilaat e Roz, 24 November 2022). “ 47 c. Week van 11 november tot 18 november 2022 : “In election-related violence erupted in several provinces ahead of the general elections on 20 November. Clashes broke out between Pakistani security forces and the Taliban in Kandahar and Paktia provinces in Afghanistan last week following a deadly cross-border incursion into Pakistan by an Afghan-based militant. On 13 November, an unknown Afghan gunman crossed the Durand Line and attacked Pakistani border forces, killing one and wounding others, before crossing the border back to Afghanistan. The attack triggered a clash between Taliban and Pakistani forces in Spin Boldak district of Kandahar province, in which eight Pakistani soldiers and three Taliban members were reportedly killed. Pakistani forces demanded the Taliban hand the militant over, but the request was rejected (Pajhwok Afghan News, 14 November 2022). Two days later, one Afghan civilian was killed when clashes erupted between Pakistani forces and the Taliban along the Durand Line in Dand Patan district of Paktia province. Another Afghan civilian was also shot and killed by Pakistani security forces in unclear circumstances in Barmal district of Paktika on the same day. The outbreak of violence along the border led to the week-long closure of the Chaman border crossing, a principal hub for trade and movement between the two countries (Dawn, 21 November 2022). Meanwhile, unidentified assailants killed two Tehreek-i-Taliban Pakistan (TTP) commanders during separate incidents in Afghanistan last week. One commander was shot and killed by unknown gunmen in Paktia province, while

the body of the second commander was found in Bati Kot district of Nangarhar province. More than a dozen attacks targeting TTP militants have been reported in Afghanistan in 2022, the majority of which have remained unclaimed. Tensions between Pakistan and the Taliban have escalated since the group assumed power in Afghanistan in August 2021, with Pakistan accusing the Taliban of harboring militant groups, including the TTP (RFE/RL, 30 September 2022; Deutsche Welle, 8 April 2022). Pakistan has been dealing with a spike in militant attacks within its border since last year, which Pakistani officials have linked to the Taliban takeover of Afghanistan (VOA, 20 October 2022). TTP militants also engaged in clashes with security forces and targeted civilians in Khyber Pakhtunkhwa in Pakistan, resulting in multiple reported fatalities. In a notably deadly clash, TTP militants fired at a police patrol vehicle in Lakki Marwat district, reportedly killing six police personnel. Clashes between the militant group and security forces have continued despite an ongoing ceasefire agreement between the TTP and the Pakistani government. In South Waziristan district, unidentified assailants conducted an IED explosion at a local market in Chagmalai town, reportedly targeting surrendered Taliban members. Two former Taliban members and an off-duty Pakistani soldier were reportedly killed in the explosion. The latest attack came on the heels of widespread protests across Khyber Pakhtunkhwa province earlier last week over the deteriorating security situation in Waziristan. In Balochistan, five Baloch separatists were reportedly killed during separate clashes with security forces last week in Kech and Kachhi districts. Earlier in the week, suspected Baloch separatists had reportedly killed four people traveling from the Pakistan-Iran border area in Kech district. The Islamic State was also active in Balochistan last week, reportedly killing a man that they accused of being a member of the Pakistani intelligence service. This violence contributed to the 39% increase in average weekly violent events in Pakistan in the past month relative to the weekly average for the preceding year. ACLED's Conflict Change Map also warned of increased violence in the country during the preceding four weeks."48 d. Week van 5 november tot 11 november 2022 : "In Afghanistan, Taliban forces continued to target civilians with links to the former government last week. Across the country, Taliban forces arrested former military members, shooting a former soldier in the leg during an arrest in Parwan. In Samangan province, the Taliban arrested five former government and security forces members, the whereabouts of whom remain unknown (Hasht-e Subh, 8 November 2022). Taliban forces also continued to target women and girls last week. In Takhar, Taliban forces reportedly lashed 16 girls and boys due to the girls allegedly not following the required dress code and the boys accompanying them. In Sholgara district in Balkh Province, the district head of Taliban's Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice killed a girl over her apparent refusal to marry him. Meanwhile, the Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice barred women from entering parks and public baths in Kabul city last week, as well as banning them from using gyms across the country (RFE/RL, 10 November 2022; Associated Press, 10 November 2022). Additionally, a woman activist was detained in Kabul due to her participation in a press conference announcing a new women's movement the week prior. The press conference had been dispersed by the Taliban, who detained some women and journalists, which also raised concerns from the UN (Reuters, 4 November 2022)."49 e. Week van 29 oktober tot 4 november 2022 : "In Afghanistan, the National Resistance Front clashed with Taliban forces in Panjshir, Takhar, and Sar-e Pol provinces last week. Meanwhile, the Afghanistan Freedom Front carried out two attacks against the Taliban in Zabul province, reportedly killing two Taliban intelligence officers. Meanwhile, ongoing Taliban restrictions targeting the education of women and girls triggered several demonstrations last week. In Kabul city, women gathered to protest the Taliban's school ban for girls above sixth grade, which has been in place for over 400 days (TOLO News, 29 October 2022). In Badakhshan province, the Taliban reportedly attacked a group of female students entering a university in Faiz Abad city because they were not fully covering their faces. Following the incident, women held a protest to condemn the Taliban. The Taliban dispersed the demonstrations and arrested some demonstrating students. ACLED records an uptick in demonstrations featuring women since an unidentified militant killed dozens of Hazara school girls during a suicide bombing in Kabul on 30 September."50 f. Week van 22 oktober 2022 tot 28 oktober 2022 : In Afghanistan, IS carried out several attacks last week, resulting in multiple civilian fatalities. On 23 October, three civilians were wounded when their bus hit an IS-planted bomb in Kabul city (Radio Killid, 23 October 2022). IS claimed that the attack targeted a Taliban vehicle, killing and wounding those inside it, while Taliban forces had initially claimed that a gas cylinder caused the explosion (Twitter @Natsecjeff, 23 October 2022). In Herat city, five medical personnel of the Ministry of Defense were reportedly killed by IS in an armed attack on their bus. In Panjshir province, Taliban forces continued to target civilians last week. The Taliban reportedly tortured two detained civilians with alleged links to the NRF to death, while the Taliban displaced residents of a village in Bazarak district to turn their houses into a Taliban base. UN Special Rapporteur Richard Bennett expressed concern over the persecution of civilians in Panjshir, with the Taliban describing the UN statements as "biased, one-sided and unprofessional" (Pajhwok Afghan News, 28 October 2022). ACLED records over 60 events in Panjshir thus far in 2022 where civilians have been arrested or attacked by the Taliban, either on suspicion of links to the NRF or without a reason reported. Violence in Panjshir is both

common and highly volatile; it is considered an area of 'extreme risk' by ACLED's Volatility and Risk Predictability Index. Meanwhile, anti-Taliban groups continued to clash with the Taliban last week. The NRF clashed with Taliban forces in Takhar and Baghlan provinces, while the National Liberation Front attacked the Taliban in Kabul city. Elsewhere, the Afghanistan Freedom Front planted a bomb that hit a Taliban vehicle in Kandahar. Over a dozen Taliban members were reportedly killed as a result of these events.

51 g. Week van 15 oktober tot 21 oktober 2022 : In Afghanistan, following a series of IS attacks the week prior, Taliban forces conducted operations against IS last week, arresting two IS members in Kabul and reportedly killing five in Kunduz city. Nevertheless, IS reportedly killed a Taliban member who was captured in Takhar province and targeted a Taliban vehicle with a bomb in Kabul city. One civilian was reportedly wounded in the latter incident, which failed to cause any harm to the Taliban (Pajhwok Afghan News, 19 October 2022). Meanwhile, the NRF clashed with Taliban forces last week in Takhar, Badakhshan, Parwan, Panjshir, Kunduz, Kapisa, and Baghlan provinces, marking an increase in such clashes compared to the first two weeks of October. During deadly clashes in Badakhshan province, nine NRF members, including a commander, were reportedly killed along with 21 Taliban members. The clashes followed a recent deployment of Taliban troops in the region (Hasht-e Subh, 21 October 2022). These trends contribute to the 140% increase in violent events in Badakhshan last week relative to the weekly average for the preceding month flagged by ACLED's Subnational Surge Tracker. The Subnational Tracker also warned of increased violence in Badakhshan during the preceding four weeks."

52 h. Week van 8 oktober 2022 tot 14 oktober 2022 : "In Afghanistan, IS carried out attacks against the Taliban in Laghman and Nangarhar provinces and Kabul city last week. At least three Taliban members were killed and several injured in these attacks. Meanwhile, the NRF clashed with the Taliban in Takhar and Baghlan provinces. NRF activity contributes to the 105% increase in average weekly violent events in Takhar in the past month relative to the weekly average for the preceding year flagged by ACLED's Subnational Threat Tracker. The Subnational Tracker also warned of increased violence in these provinces during the preceding four weeks. Taliban forces continued to target civilians with alleged links to the NRF last week, particularly in Panjshir province. In Panjshir, the Taliban reportedly detained 40 people and shot three people in the legs in Darah district (Hasht-e Subh, 14 October 2022), with further arrests reported in Rukha district. The Taliban also shot two civilians dead in Badakhshan province and detained civilians in Kabul city. Elsewhere, Kuchi tribal group members clashed with the Taliban in Ghazni city when the Taliban prevented them from building houses on government land, leaving eight Kuchi injured. Kuchi group members said they had long been living in the area, claiming ownership of the land (Pajhwok Afghan News, 11 October 2022). This follows recent reports of the Taliban backing the relocation of Kuchis, who belong to the Pashtun ethnicity which is largely shared by the Taliban. In May and June, Kuchis reportedly moved into occupied areas in Nawur and Jaghatu districts of Ghazni province (Twitter @reporterlyaf, 3 June 2022; Hasht-e Subh, 12 May 2022), while last month, armed Kuchi nomads forced Tajik and Uzbek families from their homes in Khwaja Bahawuddin, Takhar province."

53 i. Week van 1 oktober 2022 tot 7 oktober 2022 : "In Afghanistan, a suicide attack targeted a mosque inside the Ministry of Interior compound in the capital Kabul, reportedly killing at least four worshipers and injuring dozens. No group claimed responsibility for the attack. Additionally, in the Hazrati Imam Sahib district of the Kunduz province, close to the border with Tajikistan, a bomb exploded inside a mosque during Friday prayers and caused an unknown number of casualties. Taliban officials denied the attack took place (Twitter @Natsecjeff, 7 October 2022). Women continued to hold protests across the country last week, condemning the attack that reportedly killed dozens of Hazara girl students in Kabul city the week prior. Taliban forces beat and arrested demonstrators in Herat, Bamyan, Kabul, Kapisa, and Balkh provinces. The Taliban also reportedly blocked some women students from joining the demonstrations by locking some in their university dorms in Balkh (RFE/RL, 4 October 2022). They also reportedly prevented students at the university in Herat from joining the protests (Twitter @RukhshanaMedia, 3 October 2022). Meanwhile, the NRF continued to clash with the Taliban in Takhar, Kunduz, and Badakhshan provinces, where intense clashes have been taking place for some weeks. The NRF claimed to take control of Shiki district in northeastern Badakhshan last week, arresting the Taliban's district governor. Taliban officials denied these claims (Twitter @moiafghanistan, 3 October 2022). These trends contribute to the 119% increase in average weekly violent events in Badakhshan in the past month relative to the weekly average for the preceding year flagged by ACLED's Subnational Threat Tracker. The Subnational Tracker also warned of increased violence in Badakhshan during the preceding four weeks."

54 j. Week van 23 september tot 30 september 2022 : "In Afghanistan, the National Resistance Front (NRF) and Taliban forces clashed in Ghazni, Takhar, and Badakhshan last week. In Badakhshan, clashes continued in Yaftal and Raghistan districts, resulting in the deaths of two Taliban commanders. These trends contribute to the 145% increase in weekly violent events in Badakhshan in the past month relative to the weekly average for the preceding year flagged by ACLED's Subnational Threat Tracker. The Subnational Tracker also warned of increased violence in Badakhshan during the preceding four weeks. Amid the hostilities, a senior Taliban commander and 150 affiliated fighters reportedly joined the NRF, separating from the Taliban due to alleged 'severe

internal disputes' (Aamaj News, 25 September 2022; Hasht-e Subh, 24 September 2022). Elsewhere, the NRF killed a Taliban commander in Ghazni province, while the National Liberation Front of Afghanistan claimed the killing of six Taliban members in Kandahar (Facebook @aazadagan, 27 September 2022). In Nuristan province, anti-Taliban demonstrations erupted against the killing of Bahramuddin Nuristani, a former police chief of Mandol district, on 28 September, after locals accused the Taliban of staging his killing (Etilaat e Roz, 29 September 2022). Rioters stormed administration centers in Mandol and Duab districts, reportedly causing Taliban forces to flee. Armed supporters of Nuristani were reportedly also among the demonstrators (Twitter @Akhbar_Afghan, 30 September 2022). Nuristani had previously been accused by the Taliban of helping the NRF, but was acquitted in court (Etilaat e Roz, 29 September 2022). Meanwhile, over 50 people, mostly students and girls belonging to the Hazara community, were killed when an unidentified suicide bomber detonated their explosives at a school in the Dasht-e-Barchi area of Kabul city. More than 100 people were also wounded in the attack. Since the August 2021 Taliban takeover, ACLED records a dozen attacks against civilians in the Hazara Shiite-majority neighborhood of Dasht-e-Barchi perpetrated by IS and unknown groups. The attack triggered protests in Kabul on 30 September, including women-led demonstrations that were dispersed by the Taliban. The Taliban arrested and beat protesters and journalists covering the demonstrations."55 k. Week van 17 september tot 22 september 2022 : "Last week in South Asia and Afghanistan, a bomb explosion targeted Muslim worshippers in Kabul in Afghanistan, while the Taliban attacked civilians across the country. Meanwhile, anti-Taliban groups continued to clash with Taliban forces. (...) Last week in Afghanistan, a car bomb explosion near the Wazir Akbar Khan Mosque in Kabul city killed at least seven and injured over 40 people, as Muslim worshippers were leaving Friday prayers. The perpetrators remain unknown. ACLED records over a dozen mosque attacks so far in 2022, the majority of which have been conducted by unidentified groups and the Islamic State (IS). The Wazir Akbar Khan mosque was also attacked in 2020, with IS claiming responsibility (VOA, 12 June 2020). Taliban forces also attacked civilians across the country last week. Across separate attacks, Taliban forces reportedly beat civilians for listening to music, men with beards deemed too short, and men and women on charges of adultery. Taliban forces also continued to attack former security personnel, killing two during house searches in Samangan and Kandahar provinces. Elsewhere, in Panjshir province, the Taliban forcibly displaced, detained, and reportedly tortured civilians accused of possessing weapons (Hasht-e Subh, 21 September 2022). Meanwhile, fewer clashes involving the Taliban and the National Resistance Front were reported last week than the week prior, when the Taliban launched operations in Panjshir province. Clashes were, however, still reported in Badghis, Samangan, and Takhar provinces. The Afghanistan Liberation Movement and Watandost Front also clashed with the Taliban in Kandahar and Ghazni, respectively, resulting in at least two Taliban fatalities." l. Week van 10 september tot 16 september 2022 : "Last week in South Asia and Afghanistan, the Taliban and the National Resistance Front (NRF) engaged in fierce clashes in Panjshir in Afghanistan. In Paktia province, the brief opening and re-closure of girls' schools triggered protests that were dispersed by In Afghanistan, the Taliban launched operations in Panjshir province last week, clashing with the NRF for three days in Darah, Rukha, Unaba, Hissa-e-Awal (Khinj), and Bazarak districts. High numbers of fatalities were reported on both sides (Hasht-e Subh, 13 September 2022), with the Taliban also claiming to capture over 100 NRF fighters. A viral video of the apparent execution of some of the captured fighters by the Taliban has since emerged, prompting Taliban officials to state that they will investigate claims of extrajudicial executions (RFE/RL, 15 September 2022). Despite the capture of these fighters, local media report that Taliban operations in Panjshir have failed to contain the NRF, forcing the partial retreat of Taliban forces (Hasht-e Subh, 13 September 2022). Meanwhile, students and teachers protested in response to the closure of girls' schools in Paktia province last week. The schools had briefly opened despite the Taliban's nationwide ban, before closing again due to the lack of formal permission from the Ministry of Education (Al Jazeera, 10 September 2022). Protests took place in Gardez city and Samkani district. Taliban officials dispersed both protests, arresting some demonstrating teachers and journalists covering the protests."56 m. Week van 13 augustus tot 9 september 2022 : "Over the past month in South Asia and Afghanistan, the National Resistance Front (NRF) and Islamic State (IS) continued to clash with the Taliban in Afghanistan. Meanwhile, unidentified groups carried out drone attacks against Taliban forces, while civilians remained the target of unknown groups, Taliban authorities, and IS. In Afghanistan, the NRF continued to clash with the Taliban in Panjshir, Takhar, Kapisa, Badakhshan, and Baghlan provinces during the past month. The group intensified its attacks in mid-August, claiming to seize villages in Panjshir province, killing and capturing dozens of Taliban members (Hasht-e Subh, 15 August 2022; 16 August 2022). Following the clashes, Taliban forces continued to displace, arrest, torture, and kill civilians in Panjshir. NRF also shelled Taliban bases and conducted targeted attacks, including the killing of the Taliban's intelligence director in Eshkamesh district of Takhar. Separately, unidentified groups perpetrated multiple drone strikes in Afghanistan over the past month. One strike was reported near the Tajikistan-Afghanistan border in Takhar province. Unconfirmed reports suggest that Taliban forces, allegedly sheltering Tajik militants, may have been the target of the strike (Twitter @bsarwary, 2 September 2022).

Two drone attacks were reported in Helmand province, including one in Washer district that reportedly targeted Al Qaeda members. Another strike in Nahr-i-Saraj district targeted a Taliban brigade base, killing 21 Taliban members. The Taliban's military camp in Paktia province was also reportedly destroyed by a drone strike. The Taliban denied that the strikes in Paktia province and Nahr-i-Saraj district in Helmand province took place (Afghan Islamic Press News Agency, 9 September 2022). So far in 2022, ACLED records 19 air and drone strikes in Afghanistan, most of which were conducted by Pakistani military forces in the border areas or by the Taliban targeting the NRF. The majority of reported air and drone strikes recorded in August were directed at Taliban forces. Meanwhile, IS targeted the Taliban and civilians with suicide bombings in Kabul and Herat cities. On 2 September, at least 18 civilians were killed and over two dozen were wounded during an attack by an IS suicide bomber inside a mosque in Herat. A pro-Taliban religious cleric was among those killed in the attack. The attack came less than a month after a similar IS suicide attack in August that killed another prominent cleric. In Kabul, an IS suicide bomber detonated an explosive at the Russian embassy gate as Afghan students queued to apply for visas. The explosion killed at least six people, including two Russian embassy workers. IS also conducted other remote bombings against the Taliban in Kunar and Nangarhar provinces. Civilians also continued to be targeted by unidentified groups over the past month. In one of the deadliest attacks of the year, unknown attackers detonated a bomb inside a Kabul mosque during evening prayers on 17 August, reportedly killing 21 people. Additionally, over the past month, the Taliban arbitrarily detained former security members and journalists and attacked women for not covering their hair or for traveling without male company. The alleged rape and forced marriage of a woman by a Taliban official triggered protests in Kabul and Parwan provinces. Women also continued to protest Taliban policies with demonstrations marking the first anniversary of the Taliban regime on 15 August. While most protests were held indoors, an outdoor protest in Kabul was met with the violent intervention of Taliban forces, leaving many protesting women and journalists injured.”⁵⁷ n. Week van 6 augustus tot 12 augustus 2022 : “In Afghanistan, IS continued a series of bomb attacks targeting Shiite civilians in Kabul last week, following a bomb attack on 5 August. At least two Shiite civilians were killed and dozens were wounded by an IS-planted bomb in the Pul-e-Sokhta area on 6 August, while five Shiite civilians were killed when their bus was hit by another bomb on 7 August. Later in the week, a prominent religious cleric and close supporter of the Taliban was also killed by IS at a seminary in Kabul city. ACLED’s Subnational Surge Tracker warned of increased violence in Kabul during the preceding four weeks. Meanwhile, unknown forces reportedly carried out two drone strikes targeting militant groups in Ghazni and Kunar provinces last week. In Ghazni province, a drone reportedly targeted Al Qaeda militants in Andar district, while another strike in Watapoor district in Kunar province allegedly killed a TTP commander and his family. Taliban sources deny the occurrence of either attack (Hasht e Subh, 7 August 2022; Twitter @Natsecjeff, 10 August 2022). Elsewhere, five more TTP militants, including two key commanders, were killed in unclaimed explosive attacks in Paktika and Kunar provinces. The killing of the commanders coincided with peace talks between Pakistan and the TTP, which they had opposed (RFE/RL, 9 August 2022). Separately, anti-Taliban groups continued to carry out attacks on Taliban targets last week. The National Resistance Front (NRF) attacked the Taliban in Baghlan, Parwan, Panjshir, Takhar, and Kapisa provinces last week, killing over 30 Taliban members. The National Liberation Front of Afghanistan (NLFA) carried out attacks in Andar district of Ghazni province and in Charikar district of Parwan, where the group claims to have targeted the Taliban intelligence headquarters with rockets (Hasht e Subh, 10 August 2022). NLFA attacks contribute to the 100% increase in violent events in Ghazni over the past week relative to the weekly average for the preceding month, as flagged by ACLED’s Subnational Surge Tracker, which also warned of increased violence in Parwan during the preceding four weeks” ⁵⁸ o. Week van 30 juli op 5 augustus 2022 : “In Afghanistan, the US killed Al Qaeda leader Al-Zawahri in a drone strike on 31 July. The strike hit a house owned by Taliban Interior Minister Sirajuddin Haqqani in Kabul city, where Al-Zawahri was allegedly hiding (AP, 2 August 2022). The attack resulted in an exchange of accusations between the US and the Taliban of violating the Doha Agreement signed in 2020 (VOA, 2 August 2022). The agreement requires the Taliban to prevent Al Qaeda from operating on Afghan soil, while the US commits to avoid the use of force against Afghanistan’s territorial integrity (US Department of State, 29 February 2020). The incident also triggered protests across the country, with demonstrators condemning the US for disrespecting Afghanistan’s sovereignty. ACLED records protests across at least 19 provinces, some of which were attended by thousands of people (Pajhwok Afghan News, 5 August 2022). A week after the attack, Interior Minister Haqqani said the Taliban is still committed to the agreement (Afghan Islamic Press, 6 August 2022), while Taliban officials claim they did not know that Al-Zawahri was in Kabul (Washington Post, 4 August 2022). Meanwhile, the Taliban continued to target IS in Balkh and Kabul provinces last week, claiming to have foiled a planned attack against Shiite civilians (Bakhtar News Agency, 4 August 2022). Despite this, an IS-planted bomb killed at least eight Shiite civilians and wounded over a dozen in Kabul city following Taliban operations. The attack took place during the first 10 days of the month of Muharram, a holy period for Shiites (RFE/RL, 5 August 2022). IS also claims two attacks against Taliban members in

Kunar province. These trends contribute to the 100% increase in violence in both Kabul and Kunar provinces over the past week relative to the past month, as flagged by ACLED's Subnational Surge Tracker; the Tracker had warned of increased violence to come in Balkh in the past month. Anti-Taliban forces also remained active last week, with the National Resistance Front (NRF) and the Taliban clashing in Panjshir, Kapisa, and Nangarhar provinces. Additionally, the National Liberation Front of Afghanistan claims an attack against the Taliban in Ghazni province, while the Watandost Front group claims to have killed a Taliban government official in Kabul city. "59 p. Week van 23 op 29 juli 2022: "Last week in South Asia and Afghanistan, the National Resistance Front (NRF) and the Taliban continued to clash in Afghanistan. The Islamic State (IS) also suffered losses in Taliban operations, while civilians remained the target of Taliban forces. (...) In Afghanistan, the NRF carried out attacks against the Taliban in Panjshir, Takhar, and Kapisa provinces last week. In Panjshir, 12 Taliban members were reportedly killed in an NRF attack on Taliban vehicles in Shutul district, while five more Taliban members were killed when their vehicle hit a roadside bomb in Hissa-e-Awal (Khinj) district. Violence in Panjshir is both common and highly volatile; it is considered an area of 'extreme risk' by ACLED's Volatility and Risk Predictability Index. Meanwhile, the Taliban conducted operations against IS in Pul-i-Khumri city in Baghlan, Jalalabad city in Nangarhar, and Alingar district in Laghman last week, killing multiple IS militants. In Alingar district, the Taliban claims to have killed the founder of the group's district branch. Twelve people, including women and children, were also arrested during the operation in Jalalabad city. Taliban forces were also responsible for more than half of recorded attacks against civilians in the country last week, including attacks on tribal elders in Kandahar and Takhar. In Kandahar, Taliban forces arrested and tortured an Achakzai tribal elder — a tribe that the Taliban has long been in dispute with due to the tribe's support for the previous government (Foreign Policy, 30 July 2021) — over a land dispute in Spin Boldak district. In Takhar, two tribal elders and one civilian were also arrested and tortured for their alleged cooperation with the NRF in Farkhar district, while a civilian with a speech disability was also killed in Farkhar district for unknown reasons. Taliban forces also shot and wounded a woman passing a checkpoint, with the motive for the shooting remaining unclear. Taliban attacks on civilians contribute to the 200% increase in violence in Takhar last week relative to the past month flagged by ACLED's Subnational Surge Tracker. The Subnational Tracker first warned of increased violence to come in Takhar in the past month."60 q. Week van 16 op 22 juli 2022 : "In Afghanistan, anti-Taliban groups and IS continued to launch attacks against the Taliban last week. The National Liberation Front of Afghanistan targeted the Taliban with two attacks in Ghazni province, claiming to kill over a dozen Taliban members. A new anti-Taliban group, the Hindu Kush Front, flagged by ACLED's Emerging Actor Tracker, also declared its existence and targeted Taliban members in Panjshir and Parwan. In Kabul city, IS killed a Taliban member with an IED attack in Kabul city. ACLED has recorded an IS attack in Kabul city nearly every week since April this year. Meanwhile, the Taliban launched operations against IS in Kunduz and Samangan provinces, killing at least five militants. NRF-Taliban clashes continued in Panjshir, Baghlan, Takhar, Nangarhar, Kunduz, and Kapisa provinces last week. The NRF claims to have inflicted dozens of fatalities on the Taliban in Baghlan province, and to have shelled Taliban positions in Takhar. These trends contribute to the large increases in violence in both Baghlan and Takhar last week relative to the past month, flagged by ACLED's Subnational Surge Tracker. The Subnational Tracker first warned of increased violence to come in the latter in the past month. In addition to Taliban clashes with IS and anti-Taliban groups, inter-Taliban clashes also continue to be reported. In the Deh Salah district of Baghlan, a protest against the Taliban took place following the killing of a young boy by the Taliban during their house-to-house searches. During the protest, local Taliban members clashed with Pashtun Taliban members, who had been recently deployed to the district, though no casualties were reported. In 2022, ACLED records three more clashes between Pashtun and local Taliban members in Baghlan. Seeking to minimize future inter-Taliban clashes, Taliban officials sent a delegation to the district to discuss both this event and the "differences" between the local and Pashtun Taliban groups (BBC, 21 July 2022). Women came under increased attacks by the Taliban last week. The Taliban killed two women in Panjshir province, one for unknown reasons and one 'mistakenly,' as she was thought to be aiding the NRF while carrying food to her husband. In Takhar province, a woman was whipped for shopping without a male guardian in Darqad district. In Nangarhar province, a woman journalist was beaten by the Taliban outside her home in Surkh Rud district for unclear reasons. Violence targeting women has been especially high in Afghanistan since the Taliban assumed power last summer (for more, see this recent ACLED report, written in partnership with Afghan Peace Watch)."61 r. Week van 9 op 15 juli 2022 : "In Afghanistan, IS attacked Taliban forces in Kunar province and in Kabul city with remote explosives last week, claiming to kill and injure at least seven Taliban members. IS militants also beheaded another Taliban member in Mazar-e-Sharif city of Balkh province. The Taliban, meanwhile, launched an operation against an IS hideout in Hazrati Imam Sahib district of Kunduz province, killing two militants. A child inside the hideout was also killed during the operation. Following a relative lull in recent months, violent confrontations between IS and the Taliban have been trending upwards. In June, ACLED records the largest number of armed interactions between IS and the

Taliban since November 2021. Additionally, NRF-Taliban clashes continued in Baghlan and Panjshir provinces last week. The NRF inflicted two dozen fatalities on the Taliban in Shutul and Hissa-e-Awal (Khinj) districts of Panjshir province. ACLED's Subnational Threat Tracker had first warned of increased violence to come in the province in the past month. In Hissa-e-Awal (Khinj) district, Taliban forces conducted airstrikes following the clashes, though no casualties were reported. Similar to previous weeks, civilians bore the burden of these clashes, as Taliban forces reportedly arrested and tortured 30 residents in Khost Wa Firing district in Baghlan province following clashes in the region. Meanwhile, armed groups targeted Muslim groups across the country last week, including members of Shiite and Salafi communities. In Puli Alam city, Logar, IS killed four members of a Shiite family inside their bakery. In Lashkargah city of Helmand, unknown perpetrators opened fire in a mosque, killing one worshipper and injuring two, while in Kabul city, the head of Salafi scholars in Afghanistan was shot dead by unidentified men. The Taliban also reportedly arrested Salafi adherents in Maimana city of Faryab province, allegedly forcing them to abandon Salafism (Human Rights Watch, 7 July 2022; Twitter @aamajnews_FA, 15 July 2022). While details of these events remain largely unknown, the Taliban is known to target Salafi groups due to links between some members of the Afghan Salafi community and IS (RFE/RL, 22 October 2021).⁶² s. Week van 2 op 8 juli 2022 : "In Afghanistan, IS continued its attacks on Taliban forces last week. In Hazrati Imam Sahib district in Kunduz province, IS-planted explosives targeted a Taliban vehicle. Meanwhile, in Herat city, an IS clash with Taliban forces killed and wounded a total of 20 Taliban members as well as civilians caught in the crossfire. In Kabul city, the Taliban claims to have raided an IS hideout, killing two militants (Khaama Press, 7 July 2022). However, some sources claim that IS first attacked a Taliban checkpoint with rockets, and clashes followed (Shafaqna, 7 July 2022). Clashes between Taliban forces and the National Resistance Front (NRF) also continued in Baghlan and Panjshir provinces. The NRF claims to have captured two areas from the Taliban in Khost Wa Firing district of Baghlan, though Taliban officials deny the claim (Afghan Islamic Press News, 8 July 2022). Similar to previous weeks, the Taliban targeted civilians in the region during these operations; they arrested 35 residents in Baghlan for providing food to the NRF (Etilaat e Roz, 7 July 2022), and displaced several families in Panjshir in order to set up military bases (Hasht e Subh, 8 July 2022). Violence in Panjshir is both common and highly volatile; it is considered an area of 'extreme risk' by ACLED's Volatility and Risk Predictability Index. Elsewhere, the National Liberation Front of Afghanistan claims an attack against the Taliban in Khan Abad district of Kunduz province, which reportedly killed 17 Taliban members."⁶³ t. Week van 25 juni op 1 juli 2022 : "In Afghanistan, clashes between the National Resistance Front (NRF) and the Taliban occurred in Kapisa, Baghlan, and Panjshir last week. The NRF and the Afghanistan Freedom Front (AFF) conducted a joint operation against the Taliban in Koh Band district of Kapisa province. This is the second time ACLED records a coordinated attack by the two groups since AFF declared its presence in February. Meanwhile, AFF claims to have repelled attacks by Taliban forces in Baghlan province, killing and injuring a dozen Taliban members (Twitter @AfgFreedomAFF, 30 June 2022). Additionally, an attack by the Afghanistan Liberation Movement killed three Taliban members on foot patrol in Balkh province. IS also attacked Taliban forces, targeting a vehicle with explosives in Kabul city, with reports indicating five Taliban members were killed or injured. Elsewhere, in Nangarhar province, Taliban forces claim to have killed five IS members during a special operation last week. Meanwhile, Taliban forces attacked the forces of a former ethnic Hazara Taliban commander, Mawlawi Mahdi, for a second week in a row. In Sar-e Pol province, Mahdi's forces reportedly repulsed the Taliban attack that was launched the week prior. Moreover, Mohammed Muradi, a former militia leader who had recently joined Mahdi's forces (Hasht e Subh, 27 June 2022), was killed by the Taliban in his residence in Ghor province, along with some of his family members and six of his militiamen. Taliban forces later arrested and killed people with suspected links to Mahdi's militia in Ghor and Sar-e Pol provinces; some sources claim tens of people were killed during these operations (Aamaj News, 29 June 2022; REF/RL, 1 July 2022). The events in Sar-e Pol contribute to the 100% increase in violence in the province over the past week relative to the past month, as flagged by ACLED's Subnational Surge Tracker. Lastly, a controversial gathering of 3,000 Islamic clerics and tribal leaders held by the Taliban in Kabul was attacked last week, with both IS and the National Liberation Front of Afghanistan (NLFA) claiming responsibility (Afghan Islamic Press News, 2 July 2022; Facebook @aazadagan, 1 July 2022; Al Jazeera, 1 July 2022). However, Taliban officials refute the claims, saying the explosions were caused by a gas cylinder and that they shot two gunmen, without specifying their affiliations (Afghan Islamic Press News, 1 July 2022)."^u Week van 18 op 24 juni 2022 : "In Afghanistan, IS carried out three attacks on the Taliban in Kunar and Nangarhar provinces last week, while another IS attack in Kabul city targeted a Sikh temple. At least two people, including a Taliban member guarding the temple, were killed during the attack on the temple in Kabul. IS militants launched the attack with a grenade before opening fire on worshippers. An explosive-laden vehicle was also detonated prematurely outside when it was prevented from reaching the target. IS has carried out previous attacks against the Afghan Sikh and Hindu communities in recent years, the deadliest ones being in 2018 and 2020, in which dozens of Hindu and Sikh worshippers were killed. Such attacks have led to a

considerable decrease in the population of these communities in Afghanistan in recent years (France 24, 20 April 2022). Meanwhile, the NRF and the Taliban continued to clash in Badakhshan, Kabul, Panjshir, Kapisa, and Takhar provinces last week. In Takhar province, the NRF claims to have killed four Taliban intelligence forces. In Panjshir, the Taliban arrested and killed a civilian, while locals accuse the Taliban of killing several other civilians whose bodies were recovered in the region last week (Etilaat e Roz, 21 June 2022). The group also imposed curfews in parts of Hissa-eawali Kohistan district in Kapisa province amid ongoing NRF offensives (Aamaj News, 23 June 2022). ACLED's Subnational Surge and Threat Trackers first warned of increased violence in Badakhshan, Panjshir, and Kapisa provinces in the past month. Additionally, clashes took place among Taliban members in Baghlan, Bamyan, and Faryab provinces last week. While the direct causes of these internal clashes remain unknown, two of the clashes were between Pashtun and nonPashtun Taliban members, namely Uzbek and Tajik fighters. Similar clashes along ethnic fault lines have been recorded on multiple occasions since the group seized power in August 2021 (for further information about Taliban infighting, see this joint report between ACLED and local partner Afghan Peace Watch). In Sar-e Pol province, Taliban forces also clashed with the forces of a former ethnic Hazara Taliban commander, Mawlawi Mahdi. Mahdi has been gathering forces since his recent dismissal from the Taliban, with sources claiming that his dismissal was likely linked to his ethnicity (Shafaqna, 31 May 2022). Over two dozen fatalities were reported in the clashes last week, mostly incurred by the Taliban, according to reports (Etilaat e Roz, 24 June 2022). The Taliban has deployed hundreds of fighters to Sar-e Pol province over the past two weeks to arrest Mahdi (Hasht e Subh, 13 June 2022). "64 v. Week van 11 op 17 juni 2022: "In Afghanistan, clashes between the Taliban and various armed groups, including IS and anti-Taliban groups, continued last week. IS targeted the Taliban in Kabul city and Kunar and Laghman provinces. The Taliban killed seven IS militants and a commander during anti-IS operations in Taloqan district of Takhar province. Two civilians were also killed and at least two injured during the clashes in Kunar and Takhar. Meanwhile, the National Resistance Front (NRF) continued its attacks on the Taliban in Parwan, Takhar, Kapisa, Baghlan, and Badakhshan provinces last week. Further clashes took place in Panjshir province, where the Taliban deployed new troops (Hasht-e Subh, 17 June 2022), with the Taliban attacking the NRF in Shutul, Rukha, and Unaba districts. Several other anti-Taliban groups also targeted the Taliban last week. In Mohammad Agha district of Logar province, the Watandost Front claimed to have killed five Taliban members. This is the second recorded attack by the Watandost Front, which claims to have seized a village from the Taliban in Ghazni province in May. Additionally, the National Liberation Front of Afghanistan claims to have killed Taliban commanders in Helmand province and the intelligence director of the military university in Kabul (Facebook @aazadagan, 15 June 2022). The Afghanistan Liberation Movement also claims the killings of over a dozen Taliban members in Wardak and Urozgan provinces, including the deputy governor of Chak-e-Wardak district of Wardak. Violence targeting civilians also persisted last week, with attacks carried out by both the Taliban and IS. In Mazar-eSharif city of Balkh province, IS attacked a vehicle carrying airport staff, killing at least two people. In Kabul city, an ISplanted explosive killed at least four workers of Pul-e-Charki prison. Meanwhile, an unidentified group detonated a bomb inside a mosque during Friday prayers in Hazrati Imam Sahib district of Kunduz province, killing at least one civilian and wounding dozens. This was the second mosque bombing in Hazrati Imam Sahib district this year, following an attack in April that killed dozens. ACLED's Subnational Surge Tracker first warned of increased violence to come in Kunduz in the past month. Taliban forces also targeted civilians across the country, including beating, detaining, or killing civilians for shaving off beards or playing music during weddings. In Takhar province, Taliban forces arrested 30 women students for leaving their dormitories without the Taliban's permission. While 10 students were later released, the whereabouts of the rest remain unknown (Afghan Women News, 20 June 2022)."65 w. Week van 4 op 10 juni 2022 : "In Afghanistan, anti-Taliban groups continued their assaults on the Taliban across the country last week. The majority of these clashes took place in Badakhshan, Baghlan, Balkh, Kandahar, Nuristan, Panjshir, and Parwan. In Nuristan, the NRF killed three Taliban members during an attack on a Taliban vehicle in Paroon district. This is only the second recorded attack against the Taliban in Nuristan province since the group assumed power last summer, following an attack by the Afghanistan Freedom Front (AFF) in April. Amid the ongoing NRF insurgency, the Taliban moved new troops to Panjshir and Kapisa provinces, reportedly evicting residents in the Sanjan area of Kapisa in order to use their houses as a military base (Hasht-e Subh, 10 June 2022). Additionally, the Taliban reportedly beheaded three NRF prisoners in Panjshir and killed civilians in Baghlan and Kapisa, accusing them of having links with the NRF. Taliban officials refuted these reports (TOLO News, 6 June 2022). ACLED's Subnational Surge and Threat Trackers first warned of increased violence to come in both Kapisa and Panjshir in the past month. Meanwhile, the Afghanistan Liberation Movement claimed the killing of a Taliban district intelligence director in Mussahi district of Kabul province as the AFF claimed the killing of a Taliban member in Kandahar city. IS also targeted the Taliban in Kabul city and Noorgal city in Kunar province, decreasing their attacks compared to the week prior."66 x. Week van 28 mei op 3 juni 2022 : "In Afghanistan, the Taliban continued to arrest and reportedly torture civilians

across Panjshir province last week, accusing them of cooperating with NRF forces. In Hissa-e-Awal (Khinj) district, 100 people were arrested on 1 June, including minors and the elderly, despite local residents contending that the detained did not have any links to the NRF (Subhe Kabul, 2 June 2022). In Badakhshan province, civilians were also forcibly recruited to fight against the NRF, with the Taliban reportedly torturing those who refused (Hasht e Subh, 1 June 2022). The arrest and reported torture of civilians comes amid ongoing clashes between the Taliban and the NRF, mostly centered in Baghlan and Panjshir provinces. These trends contribute to the 225% increase in violence in Panjshir in the past month relative to the past year flagged by ACLED's Subnational Threat Tracker. The Subnational Tracker first warned of increased violence to come in Panjshir in the past month. Other armed groups, including the Afghanistan Liberation Movement, the National Liberation Front of Afghanistan (NLFA), and IS, also continued to target Taliban forces last week. The Afghanistan Liberation Movement claims the killing of eight Taliban members in Qalat district of Zabul, and the NLFA claims attacks in Kandahar and Takhar province. In Kandahar, the NLFA killed a senior Taliban commander during an attack in Zhire district. In Takhar, the group attacked a prison in Taloqan city, freeing two former military officers and killing nine Taliban members. Meanwhile, IS increased its attacks on Taliban forces compared to the week prior, killing at least seven Taliban members in Kabul, Kunar, Kunduz, and Nangarhar.”⁶⁷ 21. Hoe de verwerende partij in dergelijke omstandigheden besluit tot de afwezigheid van risico door willekeurig geweld is een raadsel. 22. In de eerste helft van 2021 was er een significante toename der veiligheidsincidenten (46%) en van de burgerslachtoffers (47%) ten aanzien van 2020. Een recordaantal sedert de vorige 4 jaar. Op welke elementen steunt het CGVS dan om op heden te kunnen oordelen dat de situatie op heden geen subsidiaire bescherming noodzaakt? “2021 “The United Nations recorded 7,138 security-related incidents between 13 November and 11 February, a 46.7 per cent increase compared with the same period in 2020 and contrasting with traditionally lower numbers during the winter season. Established trends of incident types remained unchanged, with armed clashes accounting for 63.6 per cent of all incidents. Anti-government elements initiated 85.7 per cent of all security-related incidents, including 92.1 per cent of armed clashes. The southern, followed by the eastern and northern regions, recorded the highest number of security incidents. Those regions collectively accounted for 68.9 per cent of all recorded incidents, with Helmand, Kandahar, Nangarhar and Balkh Provinces recording most incidents. [...] No party to the conflict achieved significant territorial gains. The Taliban maintained pressure on key transportation axes and urban centres, including vulnerable provincial capitals such as in Farah, Kunduz, Helmand and Kandahar Provinces. The Afghan National Defence and Security Forces continued to conduct operations to secure key highways and reverse Taliban gains, particularly in the south following recent Taliban offensives on Lashkar Gah and Kandahar cities.” (UNGA, 12 March 2021, p. 5)[i] (....) “Between 1 January and 30 June 2021, the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) documented 5,183 civilian casualties (1,659 killed and 3,524 injured). The total number of civilians killed and injured increased by 47 per cent compared with the first half of 2020, reversing the trend of the past four years of decreasing civilian casualties in the first six months of the year, with civilian casualties rising again to the record levels seen in the first six months of 2014 to 2018. Civilian casualties increased for women, girls, boys, and men. Of particular concern, UNAMA documented record numbers of girls and women killed and injured, as well as record numbers of overall child casualties.” (UNAMA, July 2021, p. 1) ”

23. Sinds de machtswissel zijn de gevechten tussen de Taliban en IS niet uitgedoofd. Men leest hierbij over de meeste veiligheidsincidenten die zich in de provincie Nangarhar afspelen met burgers als slachtoffers : a. De meeste incidenten vonden tussen september en december 2021 plaats in de provincie Nangarhar door de belangrijke aanwezigheid van ISKP: “Most ACLED-recorded security incidents between 1 September and 10 December 2021 took place in the provinces of Nangarhar (considered a stronghold of ISKP) and Kabul, although the capital still saw a nearly 50% decrease in security incidents (44) compared to the same period in 2020 (82) (see Security incidents).”⁶⁹ b. In de slag die zich speelt tussen IS en de taliban vinden er aanvallen plaats op de burgers met honderden doden tot gevolg: “Since the United States withdrew from Afghanistan in August 2021 and the Taliban took power in the country, the local branch of Islamic State (IS) – the so-called Khorasan Province – has carried out dozens of attacks on Taliban “security forces” and civilians, resulting in hundreds of deaths. Many attacks have been in the old IS stronghold of Nangarhar in eastern Afghanistan and in the capital, Kabul, but the jihadists have also been active in Kandahar, Kunduz and Kunar. The latest terrorist acts demonstrate the enormous challenge that IS poses for the Taliban. Owing to a lack of funds, personnel and structures, the latter is unable to exercise effective control over all Afghan territory and significantly weaken IS. In fact, there is a danger that these shortfalls will allow IS to expand its terrorist activities beyond Afghanistan. While the neighbouring states of Pakistan, Iran, Uzbekistan and Tajikistan are particularly at risk, Europe, too, could become a target. (...) Despite defeats in 2018 (Jawzjan), 2019 (Nangarhar) and 2020 (Kunar), however, IS had no problem enlisting new recruits: at the beginning of 2021, the numbers were back up to 1,000–2,200. Meanwhile, it is estimated that some 2,000–3,000 IS inmates escaped in prison breakouts in 2021,

which means the number of fighters may have increased significantly. A UN report from early February 2022 suggests that the number could be approaching 4,000 once again, a figure last recorded in 2015. The recruitment of more and more new fighters was possible thanks to solid finances. IS headquarters in Iraq and Syria are reported to have sent large sums of money in the early years. While this was a significant source of funding initially, it lost relevance from 2017 onwards. It is likely that from no later than 2020 onwards, contributions from private donors in the Gulf region became increasingly important. But there are also indications that the IS leadership in Iraq and Syria is ramping up its financial support to its Afghan branch again. So far, it appears that there have been no funding bottlenecks. IS Afghanistan has given its fighters small cash handouts and a “wage” of several hundred US dollars as well as family allowances – all in all, an attractive offer by Afghan standards. (...) The withdrawal of US troops in August 2021 and the takeover of power by the Taliban changed the overall situation in Afghanistan and, along with it, the position of IS. In fact, things had already started to change by the time of the negotiations between the US administration under President Donald Trump and the Taliban, which began in Doha, Qatar, in 2018 and culminated in an agreement in February 2020. The document provided for a gradual reduction in US troops and a complete withdrawal from Afghanistan by 1 May 2021. For the Taliban, it was a daring step to enter into negotiations with the occupiers over a solution to the conflict. Some commanders and fighters criticized the pragmatism of the Taliban leadership, fuelling hope within IS that more ideologically motivated individuals or even subgroups of the Taliban would join the organization. Around the same time as the Doha talks, the Taliban stepped up the military pressure on IS, which led to the defeat of the latter in Nangarhar in November 2019 and in Kunar in March 2020. While the Taliban may have been aiming to crush the organization before its willingness to negotiate with the US could be used by the enemy to enlist new recruits, IS was able to continue its activities underground, the defeats notwithstanding. In the months that followed, the organization carried out numerous attacks in Kabul and in several provinces (above all, in Nangarhar and the surrounding area). During the course of 2021, it became increasingly clear that IS’s options to act were growing as the pressure from the US troops eased. The number of its attacks grew slowly at first and then rapidly from August onwards. Especially headline grabbing was the bombing of the airport in Kabul on 26 August 2021: amid all the turmoil shortly after the Taliban had captured the capital, a suicide bomber killed at least 183 people, including 13 US soldiers. Since this demonstration of terrorist strength, IS attacks have increased in several parts of the country. The jihadists have repeatedly targeted Shiite mosques. Places of worship have been hit not only in Kabul but also in Kunduz and Kandahar, which suggests the area of operations has expanded. The attack in Kunduz on 8 October 2021, in which more than 50 people died, shows that IS also has a strong presence in this area close to the Uzbek and Tajik borders. And the attack on a Shiite mosque in the Taliban stronghold of Kandahar on 15 October, which left more than 60 people dead, illustrates that the organization is capable of operating in the Taliban heartland. In addition, there have been numerous attacks on Taliban “security forces” in Nangarhar Province and Kunar, where IS appears to be gaining strength. Deborah Lyons, the UN Secretary-General’s Special Representative for Afghanistan, warned in November 2021 that IS now had a presence in almost every Afghan province and had increased the number of its attacks from around 60 in 2020 to more than 330 in 2021. For its part, IS has said it killed and wounded more than a dozen Taliban in Logar, Nangarhar and Kunar provinces in December 2021 and January 2022 alone “70 24. Daarnaast zijn er ook de toenemende gevechten tussen de taliban en NRF : “5.5.20 ACLED also reported on clashes between the Taliban and NRF in Baghlan, Kapisa, Parwan, and Laghman, as well as the western province of Badghis, with clashes increasing over the past month compared to previous months. Clashes at Afghanistan’s borders with Pakistan, Iran, and Turkmenistan were also noted.”71 25. Op 20 februari 2023, lieten rapporteurs en vertegenwoordigers van de Europese Unie en andere landen hun onrust gelden met betrekking tot de toenemende dreiging jegens de veiligheid en stabiliteit in Afghanistan : “Special Envoys and Representatives for Afghanistan of Australia, Canada, the European Union, France, Germany, Italy, Norway, Switzerland, the United Kingdom, and the United States met in Paris on February 20, 2023 to discuss the situation in Afghanistan. Special Representative of the Secretary-General for Afghanistan and Head of the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA); Country Director for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA); and Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan also participated in the meeting as observers. The Special Envoys and Representatives for Afghanistan: 1. Noted with grave concern the increased threat to security and stability in Afghanistan and the deterioration of the humanitarian and economic situation, with more than 28 million Afghans now in need of humanitarian aid, of whom more than half are women and children, and six million just one step from famine.”72 26. De terugkeer uit het Westen, het verblijf in het Westen en de reeds ondergane vervolging van de verzoekende partij zijn persoonlijke factoren in haar hoofde die een verhoogd risico tot ernstige schade met zich meebrengen, daar de strikt opgelegde toepassing van de Sharia door de Taliban de bevolking ertoe verhindert om te gaan met ongelovigen – o.a. mensen die terugkeren uit het Westen – en deze te helpen : “helping, befriending...infidels” and instructs religious leaders to advise men on growing their beards.

*Those who fail to pray or fast as required by religious obligations are to be reported. It prohibits parties and listening to music audible outside a home, cinemas, gambling, and "inappropriate use of tape cassettes, dish antenna, computer and mobile."*⁷³ 27. Op die grond, kent de verzoekende partij, naast het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 b, een verhoogd risico het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c. 70 Guido STEINBERG en Aljoscha ALBRECHT, "Terror Against the Taliban Islamic State Shows New Strength in Afghanistan", German Institute for International and Security Affairs,

28. Uit de bovenstaande uiteenzetting, de arbitraire arrestaties, moorden, schendingen van de mensenrechten, ... zal de verzoekende partij bij terugkeer worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen die de nood aan subsidiaire bescherming verantwoorden onder 48/4, §2 b.

29. Door hier geen rekening mee te houden heeft de verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld. 6.1.3.3. Humanitaire crisis

30. Aangaande de humanitaire crisis, leest men in het arrest nr. 270 813 uitgesproken door uw Raad zetelend met 3 rechters op 31 maart 2022 : "4.4.12 (...)De Raad brengt in herinnering dat de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet uitsluitend door gedragingen van actoren zoals aangegeven in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet dient veroorzaakt te zijn om onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet te vallen, maar wel overwegend. Voorts geeft de landeninformatie die door de verwerende partij bijgebracht wordt, duidelijk aan dat deze rapporten met enige terughoudendheid dienen gelezen te worden daar het zeer moeilijk is om relevante en adequate informatie te vinden omtrent het beleid van de defactoregering in Afghanistan. Verscheidene rapporten geven aan dat er een groot verschil bestaat tussen wat de de-factoregering in Afghanistan zegt en uiteindelijk doet. In deze brengt de Raad in herinnering dat als de humanitaire crisis in Afghanistan na verder onderzoek inderdaad vergelijkbaar blijkt te zijn aan de situatie in het arrest Sufi en Elmi en aldus overwegend te wijten is aan handelingen van actoren, dan valt dit onder artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. In dit geval moet nagegaan worden of de verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal komen in een situatie van extreme armoede waar zij niet in haar elementaire levensbehoeften kan voorzien."

31. Hierover verzamelde de verwerende partij, tegen de samenwerkings- en de zorgvuldigheidsplicht in, geen informatie tijdens het persoonlijk onderhoud. De vraag is immers of de verzoekende partij op heden bij terugkeer in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen zonder te kunnen voldoen aan elementaire basisbehoeften.

32. Ondanks het arrest van 31 maart 2022, toont de verwerende partij niet aan dat de humanitaire crisis los staat van de Taliban. 33. Men leest dat er net door de machtsgreep der taliban geen humanitaire hulp voor de bevolking meer voorhanden is. Slechts 2% van de bevolking heeft voldoende voeding en zelfs de beloofde hulp door de USA volstaat niet. De Verenigde Naties voorzien dat in 2023 28 miljoen Afghanen, hetzij 10 miljoen Afghanen meer dan in 2021, humanitaire hulp zullen noodzaken. "Months after the Taliban's takeover, Afghanistan is in crisis. Millions of people are facing starvation, the healthcare system is collapsing, and wages are plummeting. The country of thirty-eight million people heavily depended on foreign aid before the Taliban came to power in August. Now, experts say it has been devastated by the international response to the hard-line Islamist group's seizure of power: halting billions of dollars in assistance and enforcing sanctions that have impeded relief work. UN officials have urged the United States and other countries to dramatically increase aid, but these governments face a dilemma now that the Taliban are in control. "Any expanded assistance to Afghanistan risks the charge that it is consolidating the Taliban in power and weakening leverage to influence their behavior," former U.S. Ambassador to Afghanistan P. Michael McKinley writes for Foreign Affairs. Human rights abuses have only grown since the Taliban took over. They have overseen the public executions of dozens of people, an increase in threats against journalists and activists, a decline in girls attending school, and a tightening of restrictions on women, among other abuses. The UN Security Council recently agreed that for one year, providing humanitarian assistance will not violate sanctions. But analysts say more needs to be done to address the widespread devastation. Food Only 2 percent of Afghans have enough food, according to the World Food Program. And the UN organization has warned that acute hunger could become widespread this winter. Over three million children are suffering from malnutrition. A combination of factors has given rise to the hunger crisis. Prices for food staples such as flour and rice have skyrocketed, severe drought in much of the country has destroyed crops, and several challenges have halted cross-border aid. If conditions don't improve, the Food and Agriculture Organization has cautioned that Afghanistan could slip into a famine this year. Rising Poverty Nearly every Afghan citizen could be living in poverty by mid-2022, according to the UN Development Program. That is partly due to the halt in foreign aid: Before the Taliban took over, an estimated three-fourths of the Afghan government's expenditures were covered by grants from international partners. With those funds gone, tens of thousands of people who work in public-sector jobs, such as teachers and court employees, haven't been paid in months. (...) Collapsing Health-Care System Under the previous government, Afghanistan's health-care system depended on foreign aid. Without it,

hospitals have suffered a shortage of medicine and supplies, primary-care facilities have been forced to close, and medical staff have not received regular wages, raising concerns that they could soon stop showing up to work.”⁷⁴ “Overall humanitarian needs continue to rise, however, with 28.3 million people estimated to require humanitarian assistance in 2023, up from 24.4 million in 2022 and 18.4 million in 2021.”⁷⁵ 34. Een jaar geleden leefden er een 20.000.000 Afghanen in hongersnood: “UN: Nearly 20 million Afghans suffering from high acute food insecurity” Published in SUNS #9581 dated 23 May 2022 Geneva, 20 May (Kanaga Raja) – High acute food insecurity persists across Afghanistan, as a combination of a collapsing economy and drought is depriving nearly 20 million Afghans of food between March and May 2022, according to the latest Integrated Food Security Phase Classification (IPC) findings. In its latest assessment of the food security situation in Afghanistan, the IPC report said among these nearly 20 million, classified in Crisis or Emergency (IPC Phases 3 or 4), about 6.6 million people are in Emergency (IPC Phase 4) and 13 million in Crisis (IPC Phase 3). According to the report, among the key drivers of high levels of acute food insecurity in the country are economic decline, drought, high food prices and the impact of the Ukraine conflict. It said that rapid reduction in international grant support, loss of access to offshore assets, disruption to financial linkages and impact of the Ukraine crisis have led to a major contraction of the economy, increasing poverty and macroeconomic instability as well as leading to high unemployment and high food and agricultural input prices. It said that below-average cumulative precipitation during the wet season (2021-2022) accompanied with high agriculture input costs (seed & fertilizers) resulted in a reduced level of winter wheat cultivation, which would likely result in a 7 to 13 percent reduction in the expected wheat harvest compared to the long-term average. “High prices of commodities compounded by reduced incomes for 97% of the total population have negatively affected the purchasing power of people. The terms of trade of casual labour against wheat prices have fallen by 35% compared with June 2021,” said the report. Afghanistan typically has a deficit in cereals production (against consumption requirements) and relies on imports to meet their food demand, it said, adding that in 2021/2022, the cereal import requirement is expected to be 20% higher than average. “The negative impact of the ongoing conflict between Russia and Ukraine is expected to further raise global food prices, while placing pressure on countries in the region supplying wheat to Afghanistan to place export bans on food, giving priority to their respective domestic consumption.”

OVERVIEW OF CURRENT SITUATION (MARCH-MAY 2022) The report said that in the current period (March-May 2022), 19.7 million (47% of the analysed population) were estimated to be in IPC Phase 3 (Crisis) or above. This includes 20,324 people in IPC Phase 5 (Catastrophe), 6.6 million people (16%) in IPC Phase 4 (Emergency) and 13 million (31%) in IPC Phase 3 (Crisis). The report said of the 45 analytical domains analysed (34 rural and 11 urban), 17 analytical domains, including 13 rural (Badakhshan, Badghis, Balkh, Bamyan, Daykundi, Faryab, Ghor, Jawzjan, Nimroz, Nuristan, Samangan, Uruzgan and Wardak) and four urban (Jawzjan urban, Kandahar urban, Nangarhar urban, and Takhar urban) were classified in IPC Phase 4 (Emergency). It said of high concern in particular is the disruption of HFA (Humanitarian Food Assistance) in the province of Ghor that has contributed to the unprecedented classification of 20,000 people in IPC Phase 5 (Catastrophe). Ghor is one of the most remote, chronically food insecure and vulnerable provinces of Afghanistan. It is mostly mountainous with limited flat or arable land. Due to access challenges, the report said the two districts of Charsada and Passaband did not receive any assistance during the current period until the end of March. The report said the districts also show the highest levels of food insecurity outcomes in the province. The severity of the situation is only partially mitigated by the unprecedented surge of humanitarian assistance that covers 38% of the total population of Afghanistan in the current period. In the absence of such assistance, the magnitude and severity of needs would be dramatically higher, it added. The current period (March-May 2022) corresponds to the peak of the lean season before the winter wheat harvest. Most households have already depleted their stock from the previous harvest, considering drought translated into a harvest below the long-term average, said the report. According to the Pre-Lean Season Assessment (PLSA), on average, cereal stocks from the previous harvest lasted less than 4 months. “This early depletion of stocks pushed households to rely primarily on markets for their food needs, with the vast majority of households (88%) reporting purchase from market as the main source of cereals, while only 7% relied on own production for cereal consumption,” said the report. “This high dependency on markets further increases households’ vulnerability considering the record high food prices observed.” WFP monthly market monitoring data (April 2022) showed that, compared to June 2021, price of wheat increased by 45%, wheat flour by 49%, rice by 20%, cooking oil by 32%, pulses by 23% and sugar by 25%. The increase in prices was mainly due to the Afghani currency having lost 12% of its value against the US dollar in less than one year. Additional pressure on prices will be generated from the ongoing Ukraine conflict, which further raised global food, fuel and fertilizer prices, while also increasing regional competition for commodities, said the report. For the current period, although no complete ban on the export of wheat has been imposed by Afghanistan’s major trade partners, the situation remains volatile and requires strict monitoring, it added. It said that the overall decrease in affordability of food is indicated through falling

terms of trade of casual labour against wheat prices: compared with June 2021 these decreased by 35%; while the terms of trade for livestock have decreased by 26%. "To further compound the situation, the PLSA indicated a significant reduction in income for 80% of surveyed households and an increase in debt. In fact, almost 40% of the surveyed households purchased cereals on credit." Around 92% of households reported having debt, and 88% of them cited food purchase as the main reason for borrowing, said the report. With the increasing dependency on the market due to significantly lower production and increased prices, the level of debt is expected to increase, further constraining households and limiting their economic recovery, it added. The report said almost the totality (97%) of households reported that their income levels had decreased compared to the same period last year, with reduced employment opportunities and loss of jobs being the main causes. Moreover, the abovementioned issues are compounded by the economic shock due to the collapse of the government that caused a major disruption to livelihoods, especially in urban areas, it added. Recent employment prospects assessment in Afghanistan by the International Labour Organization (ILO) shows that the ensuing crisis has paralyzed the economy and continues to have dire impacts on the labour market. More than half a million workers in the formal sectors are estimated to have lost their job in the third quarter of 2021, relative to a hypothetical scenario with no change in the administration, which represents 8 percent fewer working women and men. "The impact on female employment is severe. In the absence of any substantial policy shift, female employment losses are expected to increase to 21 per cent by mid-2022," said the report. As a result of this economic collapse, UNDP estimates that more than 90% of the Afghanistan population will fall below the poverty line by the middle of 2022 in a worst case scenario.

PROJECTED SITUATION (JUNE-NOVEMBER 2022) For the projection analysis period (June to November 2022), corresponding to the harvest and post-harvest season, the total population facing high and critical levels of acute food insecurity (IPC Phase 3 and above) is expected to only minimally decrease (2%) from 19.7 million in current period to 18.9 million (45% of the analysed population), the report said. "No province or urban centre analysed have been classified in IPC Phase 2 (Stressed) or IPC Phase 1 (Minimal). Most of the twelve areas classified in IPC Phase 4 (Emergency) in the current period will remain in this phase, with only slight changes in population during the projection period." The report said the economic outlook for Afghanistan continues to be bleak. According to the IMF, Afghanistan's economy may contract up to 30% this year with falling imports, a depreciating Afghani currency, and accelerating inflation. "This would have major impacts on the living standards of the Afghan population and push millions more people into poverty." UNDP's economic outlook for Afghanistan estimates the per capita income will fall from 500 US dollars in 2020 to 350 US dollars in 2022 if economic conditions continue along the current trends. The impact of the sudden disruption of more than 4 billion dollars in development projects is expected to continue in the projection period, said the report. Some mild mitigation will be observed as some suspended projects are in the process of partial resumption. Despite the criticality of these funds to resume for the kick-start of the Afghan economy, the extent of the mitigating impact and timeline of the resumption remain unclear, and the weight of this potential mitigation factor is assumed to be limited under the current scenario, it added. "The likely impact of the continued disruption of development funding is adding to the limited improvement in the post-harvest period (projection)." The de facto authorities have effectively banned girls from secondary education by ordering high schools to reopen only for boys and denying girls the right to continue their education, the report noted. The report said the move has drawn international condemnation, and further affected development funding trends. Government employees' salary payments by de facto authorities will continue as in the current period – at a lower rate and excluding former Afghan National Forces, it added. The report said unemployment will continue at high levels, with the closure of private sectors, reduced foreign aid, closure of businesses and government institutions continuing to affect the urban population, especially women. Overall below-average precipitation during the winter wheat cultivation combined with the high agriculture input costs (seed & fertilizers) resulted in the reduction in the area cultivated for wheat, it noted. Despite an improvement of precipitation levels in January reducing rainfall deficits in some parts of the country, the main wheat producing area in the country (North and North-east) as well as Central Highland, North-West regions and Zabul province in the South-east received insufficient precipitation. At the national level, preliminary wheat production estimates indicated this would be 7-13% below average, it said, adding, however, that this estimate is currently under revision as it is considered too optimistic. The report also said especially for non-farming households, financial access to food will remain a main challenge. Prices of food commodities are historically high and will likely follow an increasing trend or will stabilise at a high rate. The continuation of the Ukraine and Russia crisis is expected to have major implications for food, fuel and fertilizer supply and prices globally, said the report. Both countries are major contributors to the world wheat market (17% and 12%, respectively) and sunflower oil market (28% and 50%), therefore any constraint in the export of these two commodities is likely to affect global prices with a ripple effect in Afghanistan. Although Afghanistan is dependent on Kazakhstan for wheat imports, the sanctions/restrictions is already affecting the demand for Kazakhstan wheat in Central Asia. With the

deterioration of economic conditions in Afghanistan and limited foreign currency reserves, the financial ability of the private sector to procure wheat from international markets remains uncertain, said the report. It said the persisting severity for domains where people rely on markets for food supply is corroborated by the fact that three of the four urban areas classified in IPC Phase 4 (Emergency) in the current period will have the same classification in the projection period.”⁷⁶ 35. Nog verder: 10% van de nieuwgeborenen overleven het niet en 95% van de bevolking ontbreekt voedsel : “According to a health ministry official, approximately 1 in 10 newborn Afghan babies born since January 2022 have died – over 13,000 total – an increase believed to be exacerbated by worsening malnutrition, hunger-related diseases, and the collapse of the country’s healthcare sector. 95 percent of the population does not have enough to eat and 3.5 million children need nutritional support. “Half of those we admit for critical care are also malnourished,” a doctor with Médecins Sans Frontières reported. Almost 800 children in one hospital in Helmand province are there because of acute malnutrition. While many countries have pledged humanitarian aid, Afghanistan also urgently needs a functioning banking system to address the crisis. Most Afghan banks are barely operating now. In recent weeks, the United States and World Bank have unlocked billions of dollars in assistance, but restrictions on Afghanistan’s Central Bank are still making large transactions or withdrawals impossible. Aid groups delivering humanitarian assistance say they are unable to move funds into Afghanistan because international banks remain wary of preexisting sanctions on the Taliban, and Afghan banks limit cash withdrawals due to currency shortages. Aid groups say that payments to Afghanistan are routinely blocked by banks wary of running afoul of sanctions.”⁷⁷ 36. Betreffende de ziekenzorg zouden 90% van de ziekenhuizen op korte termijn sluiten ten gevolge van de machtsgreep en van de bevroren internationale financiële steun: “The International Rescue Committee has predicted that 90 percent of health clinics in Afghanistan will likely close in the near future as a result of the Taliban takeover and the freezing of international funding.”

37. Specifiek met betrekking tot terugkeerders : “In addition, undocumented returnees and deportees face significant protection and assistance needs, compounded by their vulnerable socio-economic and shelter situation. This continues to drive GBV risks, with just under half of cross-border returnee households reported at least one place that was unsafe for women and girls (43 per cent). Also, unaccompanied children and single women faced heightened risks upon return to Afghanistan especially due to lack of access to essential services and safe onward transport to their final destination. Undocumented returnees and deportees face critical health and protection needs, including severe injuries sustained from razor wire, gunshot wounds and car accidents whilst attempting to cross the border. This group of persons may also include persons who were not able to claim international protection, even though they may have wished to do so. Deprivation of basic services, violence and coercion such as forced recruitment are all threats forcing undocumented returnees to move again through unsafe and irregular pathways. For those undocumented persons, protection risks have escalated as outward movement picked up pace through unofficial crossing points with particular focus on Nimroz, Hirat and Kandahar provinces as a departure point. The record numbers of undocumented returnees continue to strain resources at Afghanistan’s official borders, creating worrying downstream impacts for families who rely on remittances to survive. A sharp rise in outward irregular migration abroad is also creating trafficking and other protection risks to vulnerable people, particularly women, children and elderly. Mine action awareness needs are predicted to remain high in the upcoming year as many returnees may not be familiar with the risks around unexploded ordnance as they return to rural areas and engage in coping mechanisms like scrap metal or firewood collection. As 33 out of 34 provinces have extant explosive ordnance located across 253 districts, affecting more than 1,500 communities, as well as more recent contamination this is a broad-based risk for almost all returnees. (...) Cross-border returnees face significant humanitarian needs and often struggle to access basic services due to their vulnerable socio-economic situation, lack of civil documentation and a precarious shelter situation. While returnees were found to largely live in non-permanent, non-robust shelters (62 per cent) they remain highly vulnerable to winter conditions, as half of the returnee households continue to face lack of insulation and 39 per cent reported leaks during heavy rain. Similarly, 48 per cent of returnees rely on wood and bushes and 12 per cent reported relying on animal dung/waste as primary heating source suggesting they are poorly prepared for the winter. Cross-border returnees are specifically ill-prepared for the winter months with 49 per cent stated that they did not have winter clothing and 63 per cent stated that they have inadequate heating sources. Amongst the various sources of energy, none reported having access to electricity.”

38. Hieruit blijkt alweer dat, naast de humanitaire crisis als gevolg van de taliban, die an sich de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verantwoordt, de verzoekende partij als terugkeerder een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van het gebrek van voldoening der basisbehoeften.

39. De oorzaak van de drastische verslechtering van de socio-economische situatie is zoals uit de opgesomde bronnen blijkt weldegelijk het gevolg van de machtswissel die ervoor zorgt dat allerhande

middelen die voordien aanwezig waren (buitenlandse hulp, werkgelegenheid bij de overheid,...) er vandaag niet meer zijn.

40. Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de socio-economische situatie, het verhoogd risico als terugkeerder.

41. Het CGVS heeft een inbreuk gepleegd op artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en de plicht om rekening te houden met alle elementen van het verzoek en alle informatie over het land van herkomst. 42. Op dezelfde wijze heeft het CGVS zich geen vragen gesteld bij de vereiste aan een effectieve bescherming van niet-tijdelijke aard zoals vereist onder artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

43. De beslissing van het CGVS is niet behoorlijk gemotiveerd conform artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet

6.1.3.4. Besluit aangaande de subsidiaire bescherming

44. Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met het profiel van de verzoekende partij, de veiligheidssituatie, de socio-economische situatie evenals het risico op onmenselijke en vernederende behandeling ingeval van terugkeer.

45. De verwerende partij heeft niet beantwoord aan de vereisten van artikel 48/5 (nood aan een effectieve bescherming van niet-tijdelijke aard) en van artikel 48/6, §5 (rekening houden met alle elementen) van de vreemdelingenwet.

46. De beslissing van het CGVS is daarom niet behoorlijk gemotiveerd naar de maatstaven van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

47. De subsidiaire bescherming dient aan de verzoekende partij te worden verleend.”

2.3.2. De verwerende partij legt op 12 januari 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.3.3. De verzoeker legt op 16 januari 2024 een aanvullende nota neer waarbij hij reageert op de aanvullende nota van de verwerende partij en betoogt dat deze onvolledig is. Daarnaast actualiseert hij de situatie van Afghaanse terugkeerders uit Europa.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

2.3.4.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omdat hij gezocht wordt door de taliban, die hem ervan verdenken een lokaal taliban-lid bij de politie te hebben aangegeven. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de protection officer bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze de impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn als volgt:

2.3.4.2. De commissaris-generaal oordeelt dat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen met de taliban, op grond van volgende overwegingen:

- Er kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde leeftijd van verzoeker. De beslissing van de Dienst Voogdij op 10 januari 2022 geeft aan dat hij ouder is dan 18 jaar, met een geschatte leeftijd van 22,57 jaar en een standaarddeviatie van 1,76 jaar. Na medisch onderzoek blijkt het niet aannemelijk dat hij 17 jaar oud was bij aankomst in België. Dat verzoeker zich ten onrechte als minderjarige voordoet, ondermijnt ook de algemene geloofwaardigheid.
- Er kan geen geloof worden gehecht aan het gepresenteerde vluchtverhaal van de persoon, waarin hij zijn angst koppelt aan het herkennen van de persoon die zijn neef zou hebben gedood. Dit wordt betwist om de volgende redenen:
  - o Verzoeker werd nooit persoonlijk bedreigd, maar suggereert dat er na de dood van zijn neef mogelijk bedreigingen waren. Hij kan echter niet concreet aangeven waarop hij deze aanname baseert. De verklaringen over een dreigbrief zijn tegenstrijdig en hij kan geen duidelijkheid scheppen over de inhoud of ontvangst van de brief.
  - o Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen over de dreigbrief. Aanvankelijk beweert hij dat zijn oom de brief een week na het incident met N. heeft ontvangen, maar later verklaart hij dat hij niet weet wanneer de brief is ontvangen. Hij kan ook niet verduidelijken of de brief voor of na de vermissing van zijn vader is ontvangen. Bovendien slaagt hij er niet in om de bewuste brief over te leggen als bewijs voor zijn verzoek.
  - o Er zijn tegenstrijdigheden met betrekking tot de dood van zijn neef. Verzoeker beweert zijn neef niet te hebben herkend toen deze in paniek op de deur klopte, maar kon wel een andere persoon later herkennen in moeilijke omstandigheden. Deze inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verhaal.
  - o Verzoeker beweert niet te hebben geweten dat het delen van informatie over de verdachte grote gevolgen zou hebben. Hij kan echter niet verklaren wie het leger op de hoogte heeft gebracht van de betrokkenheid van de verdachte bij de taliban. Het gebrek aan opvolging door het leger na een mogelijke identificatie van een taliban-commandant is onwaarschijnlijk.

- Ondanks beweringen over de dood van de verdachte in een dreigbrief, kan verzoeker geen duidelijkheid verschaffen over de omstandigheden van zijn dood of wie hiervoor verantwoordelijk was. Hij heeft ook geen pogingen ondernomen om meer informatie te verkrijgen, wat zijn geloofwaardigheid verder ondermijnt.
- Het gebrek aan inspanning van verzoeker en zijn familie om meer te weten te komen over de verdwijning van zijn vader of de mogelijke betrokkenheid van de verdachte roept vragen op over de oprechtheid van hun verhaal. Ze hebben geen moeite gedaan om informatie te verkrijgen via dorpsbewoners, ouderen of autoriteiten, wat twijfel doet rijzen over de waarheidsgetrouwheid van hun claims.
- Tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde verzoeker dat zijn oom meerdere malen dreigtelefoontjes heeft ontvangen; dit ontkent hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De verzoeker verklaart daar enkel op de hoogte te zijn van de dreigbrief van de taliban. Dit roept vragen op over de consistentie van zijn verhaal, vooral gezien het feit dat hij bij de DVZ aangaf te vertrekken uit Afghanistan vanwege deze talrijke bedreigingen.
- Met betrekking tot het politieonderzoek naar de moord op S. en de betrokkenheid van verzoeker daarbij, verklaarde hij bij de DVZ dat de politie een onderzoek was gestart en dat hij informatie had verstrekt over de moord, terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat het leger langs het huis van S. was geweest en vervolgens niets meer had ondernomen.
- Bij de DVZ heeft verzoeker duidelijk verklaard dat zowel hij als S. elkaar hebben gezien op het moment van de moord op N., waardoor S. zou hebben geweten dat verzoeker de informatie over zijn identiteit aan de dorpingen had verstrekt. Echter, bij het CGVS verklaart verzoeker dat S. op het moment van de moord niet wist dat hij hem had gezien en kon identificeren.
- Verzoeker heeft bij de DVZ niet vermeld dat zijn vader kort na de moord op N. is verdwenen. Dit is opmerkelijk omdat de verdwijning van zijn vader relevant zou zijn voor de door hem beschreven problemen en de persoonlijke dreiging die daaruit voortvloeit.
- Ook het feit dat zijn familie nog steeds in Afghanistan woont en dat hij geen nieuws heeft ontvangen over eventuele problemen met de taliban of over het lot van S. en zijn vader, roept vragen op over de geloofwaardigheid van zijn verhaal.
- Het is merkwaardig dat verzoeker verklaart dat zijn familie, inclusief zijn oom en broers, nog steeds in A. wonen. Hij is niet op de hoogte van hun huidige situatie en heeft nog geen nieuws ontvangen over eventuele problemen met de taliban of over het lot van S. en/of zijn vader. Het feit dat zij nog steeds in A. wonen, suggereert dat zij mogelijk geen problemen ondervinden in het dorp, wat twijfels kan oproepen over de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker.
- Verzoeker legt geen enkel document neer dat zou toelaten zijn identiteit, herkomst, en/of vluchtrelaas te ondersteunen.

2.3.4.3. Met betrekking tot de leeftijd vermeld op de taskara, voert verzoeker aan dat Afghanen niet vertrouwd zijn met de kalender, met geboortedata en dat het naamgebruik verschillend is dan in het "Westen.", dat de leeftijdsproblematiek in twijfel wordt getrokken, terwijl in Afghanistan geen systematische registers bestaan waarin alle geboorten en geboortedata worden bijgehouden. Hij meent aldus dat zijn verklaringen over zijn leeftijd oprecht waren en dat het feit dat hij meende minderjarig te zijn hem niet kan worden toegerekend.

De Raad merkt op dat *in casu* uit het leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 22 jaar oud was en niet 17 jaar oud zoals vermeld in de taskara, Zelfs rekening houdend met de meest gunstige afwijking (van 1,76 jaar), was verzoeker aldus nog ruim drie jaar ouder was dan hij verklaarde. Deze vaststelling steunt op een beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie en wordt vermoed met de waarheid overeen te stemmen, vermits deze beslissing niet werd vernietigd door de Raad van State. Zelfs al wordt aan precieze geboortedata in Afghanistan niet hetzelfde belang toegedicht, kan in redelijkheid worden aangenomen dat verzoeker bij benadering zijn leeftijd kent. Daarnaast moet worden opgemerkt dat deze vaststelling steunt op de gangbare wetenschappelijke methode en dat daarbij reeds rekening werd gehouden met een foutenmarge van twee jaar. Met zijn verklaringen toont verzoeker niet aan dat het onredelijk zou zijn met deze discrepantie rekening te houden. Voorts moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal zich niet beperkt tot de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd niet waarachtig zijn, maar dit slechts beschouwt als een eerste negatieve indicatie, waarna verder wordt gegaan op in het inhoudelijk onderzoek van het VIB. De Raad merkt op dat in het kader van de in artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalde medewerkingsplicht, elementen zoals leeftijd, identiteit, nationaliteit, achtergrond, kernelementen zijn bij de beoordeling van het VIB en dat het niet verstrekken van deze gegevens zonder een bevredigende verklaring hiervoor, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Verzoeker betoogt vervolgens dat met betrekking tot het niet kunnen geven van informatie over de ontvangen dreigbrief, Afghanen niet dezelfde waarde hechten aan documenten als in het Westen. Verder voert hij aan dat het door het gebrek aan bereik moeilijk is een gedetailleerd gesprek te houden met zijn familie. De Raad merkt echter op dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker een drastische beslissing als zijn geboorteland verlaten zou nemen zonder te weten welke elementen er aan de basis van liggen. De bedreigingen door de taliban omwille van de verdenkingen die op de verzoeker zouden rusten, vormen het kernelement van het vluchtrelaas. Er kan in alle redelijkheid worden verondersteld dat verzoeker zich bij zijn familie zou informeren welke bedreigingen tegen hem geuit werden in de dreigbrief en mogelijk andere dreigementen. Verzoeker heeft geen idee wanneer de dreigbrief van de taliban toekwam, noch of deze tot verzoeker zelf dan wel tegen zijn familie was gericht. Verzoekers vaagheid op dit punt toont aan dat hij er niet in slaagt de relevante bijzonderheden omtrent de kernelementen van zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. Verder merkt de Raad op dat verzoeker zich beperkt tot het minimaliseren van een enkel motief uit de beslissing en de overige motieven een beslissing ongemoeid laat. De bestreden beslissing beperkt zich echter niet tot de vaststelling dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegde met betrekking tot zijn leeftijd en de bedreigingen niet kon duiden, maar gaat uitgebreid in op de verklaringen van verzoeker. Zo wordt ook vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het tijdstip waarop zijn oom de dreigbrief heeft ontvangen en dat hij er niet in slaagt de brief voor te leggen. Verder klopt het niet dat verzoeker zijn neef N. toen deze in paniek aan de deur klopte niet kon herkennen omdat het nacht was en er geen verlichting was, terwijl hij wel diens belager S. zou hebben herkend, ondanks dat deze nog verder in de duisternis stond met een half bedekt gezicht. Verder wordt het niet geloofwaardig geacht het leger geen onderzoek voerde naar de moord op N. toen zij S. thuis niet aantroffen. Ook dat de dreigbrief zou vermeld hebben dat S. werd gedood kan verzoeker niet toelichten. Verzoeker of zijn familie heeft zich niet geïnformeerd in welke omstandigheden S. werd gedood en wie hiervoor verantwoordelijk was. Verzoeker of zijn familie heeft evenmin trachten te achterhalen wat er gebeurde toen zijn vader werd vermist. Al deze elementen betreffen de kerngebeurtenissen die de aanleiding vormen van verzoekers vlucht uit Afghanistan. De Raad treedt het CGVS bij dat het onvermogen van verzoeker om hierover precieze en concrete verklaringen af te leggen zeer sterk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het relaas. Verder legde verzoeker nog tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het aantal dreigtelefoontjes, het feit of de politie een onderzoek voerde en waarbij verzoeker al dan niet informatie over S. en zijn motief aan de politie gaf, of verzoeker en S. elkaar op het ogenblik van de moord op N. gezien hebben. Verzoeker liet niet ook na bij de DVZ te vertellen dat zijn vader verdwenen was. Tenslotte betwist verzoeker ook niet dat zijn familie nog steeds in het dorp A. woont en dat verzoeker er niet van op de hoogte is of ze nog door de taliban worden lastiggevallen.

De Raad merkt op dat verzoeker zijn verklaringen ook niet weet te ondersteunen met documenten. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker onvoldoende inspanningen levert om zijn verzoek te staven, geen bevredigende verklaring biedt voor het ontbreken van bewijskrachtige elementen en zijn verklaringen, omwille van de vele lacunes en tegenstrijdigheden niet als samenhangend en aannemelijk kunnen worden beschouwd. Er kan dan ook niet overgegaan worden tot het toekennen van het voordeel van de twijfel.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog enkele losse stukken voor, niet vergezeld van een nota of een inventaris. Hem gevraagd wat hij met deze stukken wil aantonen, verklaart verzoeker dat het foto's zijn van zijn neef N., waaronder een foto waarop diens lijk te zien is. Ook worden twee identiteitsstukken van verzoeker en zijn neef voor voorgelegd. De Raad merkt op dat de fotokopieën van de identiteitsstukken weinig scherp zijn er niet gepaard gaan met een vertaling. De man die op de foto's wordt afgebeeld, is in een van de foto's kennelijk overleden en heeft verwondingen aan het gezicht. De identiteit van deze man kan evenwel niet met zekerheid worden nagegaan, net zomin als de verwantschapsband met verzoeker. Er kan niet worden nagegaan in welke omstandigheden de man zou zijn overleden. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat deze aanvullende stukken onvoldoende materieelbewijs bevatten om verzoekers vluchtrelaas te staven. Deze stukken zijn dan ook niet van aard bovenstaande beoordeling te wijzigen.

2.3.4.4. In het verzoekschrift wordt tevens gewezen op verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is.

Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat het bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij volgt dat verzoeker omstreeks het jaar 2000 werd geboren en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Blijkens zijn verklaringen is verzoeker uit Afghanistan vertrokken in 2020. Bij zijn vertrek uit Afghanistan was verzoeker ongeveer 20 jaar oud. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban. Door louter te verwijzen naar zijn verblijf van intussen ca. drie jaar in België, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Hij komt immers niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Afghanistan, zonder evenwel concreet te duiden op welke wijze deze elementen zouden duiden op

persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Waar hij stelt dat hij werkt en dat hij zich in België heeft kunnen integreren, brengt hij geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn verblijf in België zich in zijn hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De Raad wijst erop dat verzoekers familie zich heden nog in Afghanistan bevindt en dat uit het voorgaande is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen met de taliban. Verzoeker kan zich desgevallend bij zijn familie in Afghanistan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geveiseerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. In zoverre verzoeker wijst op het risico dat hij als verwesterde Afgaan loopt tijdens zijn terugreis naar zijn regio van herkomst, dient erop gewezen dat dergelijk betoog niet dienstig is nu noch de bestreden beslissing, noch onderhavig arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban. Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen, blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op zijn persoonlijke, individuele situatie.

2.3.5.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.3.5.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.3.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, drie broers, drie zussen, nog in Afghanistan verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 7-8).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de

grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*beperkt*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLEDDocumenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Waar verzoeker in het verzoekschrift uitgebreid citeert uit algemene landeninformatie over het regime van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* moet worden aangetoond.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Het uitgebreide betoog in het verzoekschrift en in de aanvullende nota doet geen afbreuk aan de vaststelling dat een individuele beoordeling noodzakelijk blijft. Uit het voorgaande blijkt evenwel dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Nangarhar, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de aldaar heersende waarden en normen. Door in zijn op 16 januari 2024 neergelegde aanvullende nota louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op. Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023. Buiten de elementen met betrekking tot het vluchtrelaas, die hoger reeds werden besproken, voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan die in zijnen hoofde wijzen op een verhoogd risico om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

2.3.5.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a); b) of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT